



KANIZSAI ÚJSÁG

FÜGGETLEN
POLGÁRI
HETILAP



ÁRA
40,00
DINÁR

XXII. évfolyam (768) 35. szám – Magyar Kanizsa, 2015. szeptember 10.



63. KANIZSAI ÍRÓTÁBOR



**Gyakornoki programon
a középiskolások**

**Jönnek-mennek a migránsok,
de a politikusok is**

Fogjunk össze a kis Pannáért!

Régi emberek, új stratégia

**Darvasi László:
Minden emberben van egy könyv**

ISSN 1451 - 7051



9 771451 705004



Ön
 áll figyelmünk
 középpontjában!



Logos-print d.o.o., Kossuth utca 4/a, 24427 Tóthfalu, Tel.: 024/887-141, Fax: 024/887-140, e-mail: logos@tippnet.rs

FANTASTICO

Magyarkanizsán
 - Fő utca 4. (874-051)
 - Piac tér sz.n. (873-461)

Zentán
 - Fő utca 11. (817-052)
 - Posta utca 4. (811-051)

Adán
 - Lenin utca 5. (854-599)
 - Vuka Karadžića 19. (855-300)

**Pénzváltó
 Menjačnica
 Exchange office**

FANTASTICO AZ ÖN TÖKÉLETES VÁLASZTÁSA!

LAURA HAIR

BORBÉLY-NŐI FODRÁSZ

**MAGYARKANIZSA
 SUBOTIČKI PUT 48
 TEL: 065-8878018**

**MUNKAI DŐ: HÉTFŐ 14-18
 KEDDTŐL-PÉNTEKIG 9-12 ÉS 15-19
 SZOMBAT 7:30-12 ÉS 13-16:30**

"PIKTURA"

**MOLER - FARBAR
 SZOBAFESTŐ - MÁZOLÓ**

Újházi Ákos
 Magyarkanizsa, Fehér Ferenc 36.
 Tel.: 063/8-663-087
 024/4877-347

**TÁBOROK, KIRÁNDULÁSOK,
 KÉPZÉSEK, SZABADTÉRI
 RENDEZVÉNYEK A MARTONOSI
 TANDARI TANYA REKREÁCIÓS
 KÖZPONTBAN!**

www.salas-tandari.com
 info tel. +38124/875-501, +38163/7488149.

zlatara **ékszerész**

„PASTOR”

**órák, ezüstékszerek
 nagy választékban**

24420 Kanjiža

Glavna 9/D

Tel: 024/873-273

v.s. TISA-VET d.o.o.

- Állatorvosi rendelő
 munkanapokon: 16-tól 19 óráig
 szombaton: 8-tól 13 óráig

- Állatorvosi gyógyszerár
 munkanapokon: 8-tól 12 óráig, és 16-tól 19 óráig
 szombaton: 8-tól 13 óráig

- Kutyakozmetika minden nap megbeszélés szerint

Kaphatóak:
 Hills,
 Terra,
 Animonda,
 Versele-Lagra,
 Royal Canin,
 Trixie,
 Eukanuba termékei.

Szent Száva utca 9. (a Galaxis mellett), Telefon: 876-502

ÚJ KANIZSAI ÚJSÁG

FÜGGETLEN POLGÁRI HETILAP

Alapító és kiadó a tóthfalusi LOGOS-print d.o.o., 24427 Tóthfalu, Kossuth u. 4. tel. és fax: (024) 887-140

Felelős vezető:
Deák Verona

Szerkesztőség:
Logos-print Kft.
Kossuth utca 4/a
24427 Tóthfalu
Folyószámla:
265-242031000125-58

Alapító főszerkesztő:
Dr. Papp György

Felelős szerkesztő:
Jenei Klementina

Munkatársak:

Aranyos Á. Klára, Gyetvai Szabina (műszaki szerkesztés), Bödő Sándor, Csápek József (egyházi hírek), János Károly, Koprivica Aranka, Losonczi Ernő (sport), Miskolci Magdolna, Molnár Csikós Benedek, Pósa Károly, Teleki Mária (humanitárius tevékenységek), Valkay Zoltán • Fotók: Iván László, Puskás Károly • Készült a tóthfalusi Logos-print d.o.o. nyomdában • Felelős vezető: Deák Verona • Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg, és nem adunk vissza • Egyes szám ára 40 dinár • Előfizetés egy évre 2080 dinár, fél évre 1040 dinár, negyedévre 520 dinár postaköltséggel • E-mail: uku@stcable.rs

LAPUNK
KÖVETKEZŐ SZÁMA
2015. SZEPTEMBER 17-ÉN
JELENIK MEG.



Az Új Kanizsai Újság megjelenését Magyar Kanizsa önkormányzata, a Magyar Nemzeti Tanács, valamint a Kulturális és Tájékoztatási Minisztérium támogatja.

CIP - Каталогизација у публикацији Библиотека Матице српске, Нови Сад 659.3(497.113)

Új kanizsai újság –
Független hetilap / Fő- és felelős szerkesztő Papp György. – 1. évf., 1 sz. (1994) – Tóthfalu : Logos-print, 1994–, 30 cm.
Dvonedeljno.
ISSN 1451-4051
COBISS,SR-ID 62375186

Rozika

„Bizonyos időbe tellett, amíg megtanultam, hogy a szegénység nem körülöttem van, hanem bennem van, s nincs menekvés előle. Időbe tellett, amíg megtanultam, hogy a szegénység légköre olyasféle, mint a tordai büdösbarlang, és a kénese levegőnek párájától, amelyet áraszt, elhalványodnak a környezet flórájának színei, s a növényzetből kifakul a klorofil, ha a szegény reánéz.”

Márai Sándor: Szegények iskolája



Apró, polkázó léptekkel járt. Kicsi volt, fürgé és egészséges, mint a nádi pocok. Szomorú szöke hajában odahaza választékot fésült, a rendetlen tincseit pedig egy vásári, ócska hajcsat fogta össze. Emlékszem, az a hajcsat piros katicabogaraktól díszlett, és én szeptember elejétől minden áldott nap azokat a katicákat láttam, ha órán el-lankadt a figyelmem, és már nem a táblát néztem, hanem mészázva oldalra imbolygott el a tekintetem. Rozika a padtársam volt. Első osztályba indultunk. A tanító néni egymás mellé ültetett bennünket. Az ablak mellé kerültünk, az olajos padlójú terem tül-ső végébe, az első padba. Regula szerint a kisebb növésűek elöl, a magasabbja hátrébb kapott helyet. A Pípó a Lőregével leghátul. Két langaléta. Az előbbi – úgy tudom – most némethonban él, Lőregéből meg kutató fizikus lett valami amerikai egyetemen. Ha visszaemlékezem azokra a mézszí-nű, szénaitlatú szeptemberi napokra, magam előtt látom az osztályt: a pulykatozás összes szeplőjével áldott Zoli mellett a füstös Misi kapott helyet, Istvánka pedig a göndör Pau tövébe került. És a lányok! Ott csicseregtek a padok között. Szalvétát cseréltek, képeslapot gyűjtöttek. Titokzatoskodtak, súgtak, ahogy csak a cserfes kislányok tudnak, amióta a világ a világ. Némelyik masnit kötött, a másik copfba fonta a haját. Egyforma köpenyt hordtunk. Sötétkék alapon cénnavékony fehér csikosat. Mint egy kis hadsereg. Az ablakon bámészkodva számoltuk a villanydróton sorakozó fecskéket. Annyi sereglett belőlük illyentájt, hogy szinte fürtökben lógtak. Gyülekeztek. Készültek a nagy útra.

Ahogy mi is.

Egyengűnyában, de még zsengén. Gyenge izomzattal, kicsit megilletődve. Fél-szeg mosollyal a föltárukozó ismeretlentől. A régi Ady-épület volt az iskolánk. A hajdani Szegények Háza. Amikor eljött az idő, és bevezetett, úgy törölték el a föld színéről azt a sokat megélt épületet, mintha ott sem lett volna. Csak a hozzá fűződő emlékeket nem lehetett eldözerolni. Azok bizony sűrűn-sűrűn felszínre törnek lelkünk homályos tükrének mélyéről, mintha negyven esztendőnk még mindig itt csavarogna valahol a kövér lombú gömbakácok között, vagy mintha a vasútállomásra gördülő sín-busz bűgő kürtje ugyanaz lenne, mint a hetvenes évek közepén, amikor még nyitott pultnál lehetett

takonycukrot venni az Abbázia cukrász-bódéjánál, és a régi mozi sarkán tányérricát meg tökmagot árult a csicsa.

Rozika szegény lány volt. Mondhatnám másképpen is, de nincs kedvem finomkodni. Hazudni sem akarok. Rozikának vagy hat testvére volt, rendre idősebbek tőle. A legöregebb nővére talán akkortájt ment férjhez, és a többiek mellett is eltörpült keszegnyi törékeny alakja. Az iskolában Rozának csúfolták a lányok. Nemigen kedvelték. Gyakran volt piszkos a körme, öblítőszeres puha illatát nem ismerték a ruhái, és néhanapján lyukacsos harisnyája viritott pálcikányi lábán.

Terike néni, a tanítónk abbéli megfontolásból ültette mellém, hogy majd segít nekem a tanulásban. Gyöngybetűkkel írsz Karcsikám, a Rozika majd eltanulja tőled – mondta, és így is gondolta. Mert Rozika kézírása nem volt lányos. Szögletes, szálkás betűket karcolt piszkos kis keze a vonalas füzetbe. Verébféj nagyságúra kerekítette a számokat. Okkal hihette a jó Terike néni, hogy majd példát vesz rólam. Gyorsabban sikerül beilleszkednie. Ehelyett az történt, hogy ez a mezei vadvirág lett az én kis tanítóm. Mesélt dolgokról, amiket azelőtt nem tudtam. Arról, hogy lehet néha víz, néha áram nélkül élni. Milyen az, amikor nincs televízió egy házban. Ha egy szobában öten alszanak, és téli reggeleken nem a szülők feladata begyűjteni a kályhába. Rozika világa nekem ijesztően ridegnek, mégis mesebelien kalandosnak hatott. Nevettem sokat a történeteim. Kimentem hozzájuk egy szombati napon. Karácsony előtt ballagott az idő, kővé dermedt göröngyökön bukdácsoltam kifelé, az utolsó utca irányába. Aztán iringáltunk a közeli kanális jegén, be is szakadtam térdig, megmerült a szőrös belsejű gumicsizmám. Rozikáéknál szárítottuk egy darabig, a dobkályha fölé lógatva, de a zoknim vizes maradt: behúzott nyakkal óvatostkodtam haza. Nem vették észre. Ahogy én sem azt, hogy míg lestem a padban Rozika ütött-kopott hajcsatján a katicákat, szép lassan átvettem a keze írását. Ha papírosra tollal kell írnom hosszabb szöveget, egyszer csak megjelennek azok a furcsa, orra bukott „z” meg nyakoncsapott szögletesre kinozott „r” betűk. És ilyenkor Rozika jut az eszembe. Évtizedek óta nem láttam.

Csak az iskolába imbolygó kisdíjakokat látom. Közöttük lehet valahol Lőrege, Pípó, a szeplős Pulykatozás, a többiekkel, mögöttünk hagyott negyven évvel, megannyi, Isten tudja hány szegény sorsú, hatalmas lelkű kiscigerekkel együtt.

Pósa Károly



VISSZAPIILLANTÓ

VISSZAPIILLANTÓ

2015. 09. 01. – 2015. 09. 07.

HATÁRON INNEN

Az Európai Néppárt Politikai Közgyűlése egyhangú döntése értelmében, a sokéves munka elismeréseként, a Vajdasági Magyar Szövetség szeptembertől az Európai Néppárt társult tagjává vált. A VMSZ 2007 óta tagja megfigyelői státusban Európa legnagyobb pártcsaládjának, az Európai Néppártnak (angolul European People's Party).

Dušan Vujović szerb pénzügyminiszter kijelentette, hamarosan növelni fogják a nyugdíjak és az állami bérek összegét.

A Zentai Alapfokú Bíróság a Magyaraknizsán tartózkodó menekültek zökkenőmentes nyilvántartásba vétele érdekében ideiglenesen a rendőrség rendelkezésére bocsátja a magyarkanizsai bíróság épületének egyes irodáit, tudatta **Dušan Mostarski**, a Zentai Alapfokú Bíróság szóvivője.

Amennyiben szeptember 15-től Magyarország szigorít a határvédelmen, megváltozhat az Ázsiából és Afrikából az Európai Unióba tartó migránsok útvonala – jelentette ki **Mitar Đurašković**, a szerbiai határrendészeti igazgatóság osztályvezetője pénteken a szerbiai közszolgálati televízió reggeli híradójában. Véleménye szerint amennyiben a migránsok már nem tudnak Magyarországon áthaladni, akkor az eddigi útvonalat egy Bulgárián vagy Albánián keresztül vezető útra változtathatják meg.

A korábbi pénzügyminiszter és az egészségügyi tárca volt vezetője, azaz **Mladan Dinkić** és **Tomica Milosavljević** hama-

rosan a rendőrség és az ügyészség figyelmének középpontjába kerülhet, ugyanis a gyanú szerint több mint három millió euróval károsították meg az államot.

A Délvidéki Önkéntes Tűzoltó Testületek Hálózatának találkozóját tartották meg vasárnap Muzslyán, amelyen képviseltették magukat a nagyzersebetlaci, a lukácsfalvi, a szentmihályi, az oromi, az oromhegyesi, az adorjáni, a horgosi, a tóbai, a torontáltordai, a magyarcesrnevei, a gunarasi, a moholi és a muzslyai önkéntes tűzoltók.

A Vajdasági Szociáldemokrata Liga (LSV) szerint a rendőrségnek le kellene tartóztatnia az Obraz szélsőjobboldali szervezet tagjait. Mint kifejtik, a szervezet működését három évvel ezelőtt betiltotta a szerbiai alkotmánybíróság, az emberi jogok megsértése meg etnikai alapú gyűlölet kiváltása miatt, semmi joguk tehát bármilyen tüntetést tartani Belgrádban.

Hétfőn a kora hajnali órák óta több mint ötezeren érkeztek Szerbiába Macedóniából, és újabb óriási migránshullámra lehet számítani az elkövetkező napokban a macedón–szerb határon – értesült a magyar közmédiá Preševóban tartózkodó tudósítója. Ez az eddigi legnagyobb emberáradat, ugyanis néhány óra leforgása alatt ilyen sokan még nem érkeztek Szerbiába.

Nem utazhatnak, és eddig sem utazhattak vonattal Szerbiából Magyarországra a migránsok – jelentette ki a Blic című szerb napilapnak **Milimir Vujadinović**, annak a szerbiai tárgyalócsoporthoz a tagja, amely vasárnap igyekezett meggyőzni a Belgrádból Budapestre tartó vonaton tartózkodó migránsokat, hogy szálljanak le Szabadkán, vonattal ugyanis nem folytathatják útjukat.

HATÁRON TÚL Migránsösszeállítás

A bécsi Westbahnhof pályaudvarra 3.650 menekült érkezett múlt hétfőn Magyarországról, s nagy részük már to-

vábbutazott Németország felé – közölte szeptember 2-án az osztrák rendőrség.

Szíriai útleveleket hamisító hálózat működik Törökországban, hogy segítse a migránsok bejutását az Európai Unióba – mondta kedden Fabrice Leggeri, a Frontex, az Európai Unió határvédelmi támogató ügynökségének vezérigazgatója.

Utasok százai, hat Eurostar szuperexpressz-vonat utasai rekedtek szerdára virradó éjszaka több órára a franciaországi Calais városában, mivel migránsok hatoltak be a Nagy-Britanniát Franciaországgal összekötő Csatorna-alagútba, elállva a síneket, hogy megkíséreljék a felkapaszzkodást a szerelvényekre.

Csehország, Lengyelország és Szlovákia teljes támogatásáról biztosította Magyarországot az országot érő hatalmas migrációs nyomásra való tekintettel – jelentette ki Bohuslav Sobotka cseh kormányfő a péntek délután kezdődött rendkívüli visegrádi miniszterelnöki csúcstalálkozó után.

A Perzsa-öböl menti, szénhidrogénekben gazdag hat arab monarchia – Katar, az Egyesült Arab Emírségek, Száúd-Arábia, Kuvait, Omán és Bahrein – mindeddig egyetlen szíriainak sem ajánlotta fel azt áttelepülés lehetőségét – idézte pénteken online kiadásában az Amnesty International közlését a The Washington Post.

A hétfőn nagyjából 20 ezer Magyarországról indult menedékkérő érkezett Münchenbe, hétfőn pedig több mint 10 ezren érkezhetnek a felső-bajorországi közigazgatási régió vezetője szerint.

Neve mellőzését kérő uniós forrás hétfői közlése megerősítette azokat a korábbi értesítéseket, miszerint **Jean-Claude Juncker**, az Európai Bizottság elnöke azt fogja javasolni, hogy a tagországok 54 ezer menekültet vegyenek át Magyarországtól.

Összeállította: Bödő Sándor

Migráns gondok Jönnek-mennek a migránsok – de a politikusok is

A szerb kormányfő látogatása

Aleksandar Vučić szerb kormányfő is bekopogtatott a magyar kanizsai migráns pihenőközpont képzeletbeli ajtaján. Múlt csütörtöki látogatásán vele volt **Beate Merk** bajor Európa-ügyi miniszter és persze az elmaradhatatlan **Aleksandar Vulin** is. A miniszterelnök uniós megoldást sürgetett a migráns gondokra, ugyanakkor ismételt kihangsúlyozta, hogy Szerbia „nagyon jól teljesít”, Magyar Kanizsa pedig az egyik legjobb ideiglenes pihenőhelyet alakította ki az országban, ahol még nincsenek nagyobb gondok, de szeptember 15-e után, amikor Magyarország az eddigieknél jóval keményebben lép fel az illegális határátlépőkkel szemben, bizony lehetnek. Vučić azonnali, 4 és fél milliós támogatást ígért a magyar kanizsai tábornak, ami már másnap megérkezik.

Mondanunk sem kell, a cikk írásakor, azaz tegnapelőtt 10 óráig a pénz még nem érkezett meg! Lackó Róberttől azonban megtudtuk, hogy az átutalás tényleg folyamatban van, és úgy néz ki, hogy a beígért összegtől jóval több érkezik, a kérdés csak az, mikor.

Diákbuszok

Vannak, de nincsenek. Ezt a következtetést vonhatjuk le a diákok, a szülők és az oktatási intézmények reakcióiból is, amelyek szerint az ENKA Putnicki a diákutaztatásra vásárolt buszokkal a migránsokat is szállítja. A vállalat hétfőn közleményben igyekezett cáfolni az állításokat, miszerint két autóbusszal kizárólag a diákok szállítását végzi, a másik hármat azonban bekapcsolta a távolsági járatokba, mert csak szeptember 5-én, tehát négy nappal a tanévkezdés után sikerült azokat regisztrálnia. Sovány vigasz ez azoknak, akiket közvetlenül érint, ráadásul nehezen elképzelhető, hogy a két busszal le tudja fedni az összes diákvonalat.

Ötödik kerület

A városközpontot sikerült mentesíteni a migránsoktól, az ötödik kerületnek a vásártér közelében lakói azonban kínok kínját élik át nap mint nap. Sem rendes nappaluk, sem rendes éjszakájuk, közben ellepí őket is a szemét. Talán rajtuk is segíteni kellene valahogy, ahogyan a horgosi Bartók Béla utca végén lakókon is. Megbízható információk szerint a migránsok már a zsidó temetőt is meggyalázták, kérdés, mikor kerül sorra a katolikus nagytemető...

Bödő Sándor

Régi emberek, új stratégia

A Vajdasági Egészségturizmus Klaszter Alap évi közgyűlése Magyar Kanizsán

Az Art Caffé konferenciatermében tartott összejövetelen a megjelentek tájékoztatót hallgattak meg az elmúlt évi zárszámadról, a két közgyűlés közötti tevékenységről valamint az Igazgató- és a Felügyelő Bizottság munkájáról.



Ezt követően került sor a tisztségviselők megválasztására. A közgyűlés a 2015–2019-es megbízási időszakra ismét a magyar kanizsai **Milan Vuković** eddigi elnököt választotta meg az Alapítók Közgyűlésének elnökévé. Alelnöke is maradt a régi, **Sarnyai Károly**, a magyar kanizsai Cnesa OMI igazgatója személyében. Kinevezték az Igazgató- és Felügyelő Bizottság tagjait is.

A közgyűlés végén ismertették a Vajdasági Egészségturizmus Klaszter Alap 2015–2020 közötti időszakra vonatkozó stratégiáját, amely új feladatokat is hoz a jórészt régi és tapasztalt vezetőség számára.

Az Igazgató Bizottság és a Felügyelő Bizottság alakuló ülésén, ismételt **Körmöci Károly-Köce** nyugalmazott közgazdászt választották az IB elnökévé, a Felügyelő Bizottságot pedig **Beszédes Gabriella**, a zentai Általános Kórház munkatársa vezeti.

A klaszter munkájáról és stratégiai elképzeléseiről Körmöci Károly-Köcét, az Igazgató Bizottság régi/új elnökét faggattuk.

– Tevékenységünk fő meghatározója az a stratégia, amit hónapokkal ezelőtt az Igazgató Bizottság már elfogadott. Klaszterünknek jelenleg 48 tagja van tartományunk egész területéről, többségük egészségügyi és turisztikai intézmény, de akadnak közöttük oktatási intézmények, a témában tevékenykedő vállalkozók és magánszemélyek is. Tagjaink kiváló kapcsolatokat ápolnak egymással, de készséggel vesznek részt a közös akciókban is, amelyek közül talán az egészségügyi szakemberek különféle továbbképzését emelhetném ki, amelyeket a klaszter pályázati eszközközből tud megvalósítani. Klaszterünk emellett aktív képviselői szerepet is betölt, hiszen például a fürdők közös gondjaira szervezetünkön keresztül próbáljuk megtalálni a megoldást. A hazai és nemzetközi kiállításokon a klaszter vagy bemutatja tagjai kínálatát, vagy helyet biztosít nekik egy-egy kiállításon és reklámanyagot is készít számukra. Ebben nagy segítségünkre vannak kiváló külföldi, elsősorban magyarországi kapcsolataink is – nyilatkozta Körmöci Károly-Köce.

Bödő Sándor

Gólyák fogadása a Beszédes József Iskolaközpontban



Az osztályfőnökök

Múlnak az évek, múlik az élet. Újfént lezárult egy tanév, és kezdetét vette alig egy hete a 2015/2016-os iskolaév szerte az országban. A lapzárta miatt az írás a kezdetről most jelenhet meg. A magyarkanizsai Beszédes József Iskolaközpontban is tanévnyitóra gyülekeztek kedden, 2015. szeptember 1-jén reggel 7 órakor az elsősök, a „gólyák” szülei kíséretében, mert számukra is megkezdődött a tanítás, a többi évfolyamokkal együtt. A várakozásokkal, reményekkel teli kilenc hónap, a tanulás és tudás együttese.

A rendezett iskolaudvarban, a hatalmas lombú nyárfa mellett **dr. Sarnyai Zoltán**, az intézmény igazgatója köszöntötte az új 89 diákot és szüleit, többek között mondván:

– Ez az iskola nemcsak tanít, tudást, szakmát ad, de nevel is: toleranciára, morálra, barátságra, összetartásra. Az agressziót elítéljük, kirekesztjük köreinkből. Mindezt azonban csak a szülőkkel együttesen érhetjük el. Az én ajtóm mindig nyitott Önök előtt.

Az igazgató még közölte, az iskola kiváló hírnévnek örvend, a versenyeredményeik nem csupán országos szinten, hanem a Kárpát-medencében is dobogósok, mivel külön foglalkoznak a tehetséges diákokkal, de az átlagosakat sem hanyagolják el, idén közel 500 tanuló jár ide, akiket kivétel nélkül egyetemi végzettségű tanárok oktatnak, nevelnek. Az oktatás kabinetrendszerű. Számítógépes termekkel is büszkélkedhet az iskola. A gyakorlati oktatás a 10 hektáros tangazdaságban folyik, illetve a 90 hektáros földterületen, amely korszerű gépekkel felszerelt, valamint több tanműhellyel rendelkezik.

Idén „a gólyák” hat szakképesítésű profilban öt osztályt alkotnak: mezőgazdasági technikusok (19 tanuló), osztályfőnök: Tóth Abonyi Gábor, állategészségügyi technikus (16 tanuló), osztályfőnök: Kállai

Nagy Ilona, kertésztechnikus (6 tanuló), osztályfőnök: Kugli Ildikó, gépésztechnikus – számítógépes szerkesztő (27 tanuló), osztályfőnök: Bilicki Erzsébet, autómechanikus és hűtés-fűtészszerelő (9 tanuló), osztályfőnök: Bata Rózsa.

Szepesi Zoltán, aki az iskola fiatal pszichológusa, mind az öt osztályba bement, röviden ismertette a feladatát a tanulókkal szemben, mint a beilleszkedést az új közegbe, a tanulásba, illetve a viselkedési problémákban való megoldást. Bátorította a szülőket, vegyék fel vele a kapcsolatot. Fogadóórák: két nap a tanulóknak, egy nap a tanároknak, két nap az adminisztráció.

– Újdonság – közölte Zoltán –, hogy idén havonta cseréljük a délelőtti és délutáni váltást a diákok érdekében. Tavaly már elkezdtük, idén teljesen ráhangolódtunk. A másik: a diákok utaztatásában igazodunk a község által meghatározott biztonsági elvekhez, és mindent megteszünk a gyerekek biztonságáért.

Végül két másodikos diákot is faggattam, miért ezt az iskolát választotta: Íme: **Szecsei Dávid** (Horgos) gépésztechnikus:

– Valós tény, hogy Szerbiában ez az egyik legerősebb szakközépiskola, erős alapot ad a jövőre, versenyekre készítenek fel a tanárok, segítőkészek. A továbbtanulásra is felvérteztek bennünket. Ha az nem itthon, hát külföldön lesz.

Barkóci Enikő (Magyarkanizsa):

– Habár egyedüli lány vagyok a gépésztechnikusi szakon, jól kijövök a fiúkkal. Vigyáznak rám, segítenek a nehezebb dolgokban, és női szemmel nézve viszonzásul tanácsot adok. A tanárok kiváló pedagógusok és szakemberek. Mindenképpen továbbtanulok, mert itt olyan alapot kapunk, amire építközhetünk. Örülök, hogy itt tanulhatok!

Teleki. M.



Dr. Sarnyai Zoltán igazgató köszöntötte a diákokat és szüleit

Hogy az írott szó visszhangra találjon

Mintegy 40 hazai és magyarországi vendége volt az írók idei találkozásának



A magyarkanizsai író tábor népkerti emlékművének megkoszorúzásával szeptember 3-án délután megnyitotta kapuit a 63. Kanizsai Író tábor. Az emlékműre a magyarkanizsai önkormányzat, a Magyar Nemzeti Tanács és a szervezőbizottság képviselői helyezték el koszorúikat. Ezt követően a városháza előtti Koncz István és Dobó Tihamér, a költő és festő szoborpárosa előtt **Bányai János**, a szervezőbizottság elnöke mondta el ünnepi beszédét, majd az önkormányzat és a szervezőbizottság képviselői a szoborpárosra is elhelyezték virágaikat.

Megnyitóbeszédében Bányai János az irodalom és a neki otthont adó közösség kapcsolatáról is szólt.

– Van ebben a közösségben, életünk kisebbségi közösségében az írott szó befogadására való készség, még akkor is ha ez nem mindig, nem minden alkalommal látszik meg. Ha nem volna meg ez a befogadási készség a közösségben, a hosszú évek során nem alakulhatott volna ki az író tábor hagyománya, az a hagyomány, amely találkozásokat, beszélgetéseket tartalmaz, az írók bemutatására teremt alkalmat, alkalmat arra, hogy az írott szó visszhangra találjon. És visszhangra is talál és



Találkozó a középiskolánál

ezáltal az irodalmi kultúra részévé válik, ahogyan a Kanizsai Író tábor a vajdasági magyar irodalmi kultúra egyik kitüntetett rendezvényeként beépült az irodalmi életbe, mert van élete az irodalomnak és az irodalmi kultúrának még akkor is, ha akadnak olyanok, akik kérdésessé teszik mind az irodalmunk, mind az irodalmi kultúránk fenntarthatóságát, kérdésessé teszik azt, hogy létezik még ez a kultúra, ám létezését éppen az bizonyítja, hogy van hagyománya az írók táborozásának, s ezt nem mesterségesen tartják fenn, akik fenntartják – mondta egyebek között Bányai János.



Az Író tábor alapítóinak szobra



Népkerti hallgatóság

A megnyitót követően Kárpát-medence legnagyobb múltú író táborának programja a Kapitány László könyvborítóiból összeállított kiállítás megnyitójával, a szabadságról szóló irodalmi beszélgetéssel és a vajdasági könyvkiadók, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet, az Életjel, a Zetna és a Forum új kiadványainak bemutatásával folytatódott.

Másnap délelőtt az írók renthagyó irodalomórákat tartottak a község általános iskoláiban és a középiskolában, majd az Art Cafféban bemutatásra került az írók által megválaszolt kérdésekből álló *Hol tartasz? Hol tartunk?* című kiadvány. A Szentől-szembe író-olvasó találkozón az író tábor résztvevői a magyarkanizsai Széles utca lakóival találkoztak. A Beszédes József Mezőgazdasági és Műszaki Iskolaközpont épülete előtt megrendezett találkozón a középiskola néhány osztálya is részt vett. Mivel így a hallgatóság zömét a középiskolások alkották, a **Patócs László** vezette beszélgetésben kizárólag fiatal alkotók, **Komáromi Dóra**, **Lennert Móger Tímea**, **Oláh Tamás** és **Benedek Miklós** vettek részt, akik kötetlen beszélgetést folytattak múltjukról, pályakezdésükről, kedvenc műfajaikról és írói kapcsolataikról, majd felolvastak alkotásaikból, ami elnyerte az ifjú hallgatóság tetszését.

A kora esti órákban az Art Cafféban Bányai János folytatott tartalmas beszélgetést **Darvasi László** rendkívül termékeny, szinte minden műfajban otthonosan mozgó, nálunk elsősorban drámáiról és gyermekirodalmáról valamint történelmi mélységekre visszanyúló regényeiről ismert magyarországi íróval, a 63. Kanizsai Író tábor díszvendégével, majd a Tisza-parton irodalmi-közéleti tanácskozássra került sor.

A 63. Kanizsai Író tábor szombaton délelőtt az Art Cafféban kötetlen irodalmi beszélgetéssel zárult.

Bödő Sándor

Fotók: Iván László, Puskás Károly

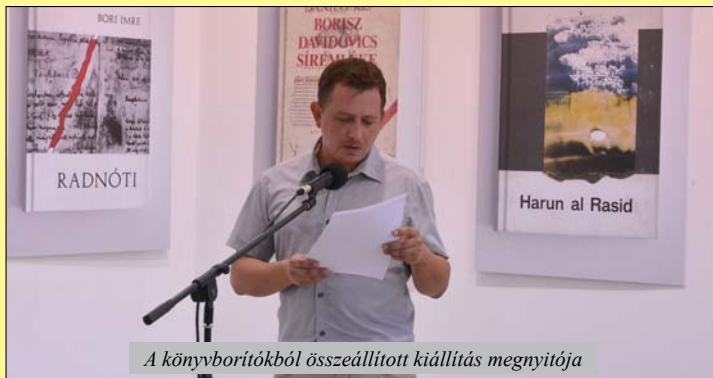


Bányai János, szervezőbizottság elnöke mondta el tünnepi beszédét



Tartalmas beszélgetés Darvasi Lászlóval

2015. szeptember 4-én
Fotó: Puskás Károly



A könyvborítókból összeállított kiállítás megnyitója



Fiatalkotók kötetlen beszélgetése a középiskola előtt

infotv
CNESA

M Ű S O R T E R V

2015. szeptember 10., csütörtök
12 óráig folyamatosan Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama
17 óra: Az algyői Móra Ferenc Nép-színház vendégjátéka: A rút kiskacsa (2014)

2015. szeptember 11., péntek
10 óra: Eretnek gondolatok előadás-sorozat – A vendég Wittner Mária (2014)
15 óra: Heti közélet – a szegedi TiszapART TV magazinműsora
17 óra: Eretnek gondolatok előadás-sorozat – A vendég Wittner Mária (2014)

19 óra: Évgyűrűk (1998) – válogatás a Magyarkanizsai Körkép korábbi adásaiból

2015. szeptember 12., szombat
10 óra: Mezőgazdasági műsor/poljoprivredna emisija: U našem ataru
17 óra: A Kukorica Fesztivál gálaműsora (2014)
19 óra: Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama (ism.)

2015. szeptember 13., vasárnap
10 óra: Az algyői Móra Ferenc Nép-színház vendégjátéka: A rút kiskacsa (2014)
17 óra: Eretnek gondolatok előadás-sorozat – A vendég Wittner Mária (2014)
19 óra: Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama (ism.)

2015. szeptember 14., hétfő
10 óra: Mezőgazdasági műsor/poljoprivredna emisija: U našem ataru
17 óra: Mezőgazdasági műsor/poljoprivredna emisija: U našem ataru

2015. szeptember 15., kedd
10 óra: **Dr. Baranyai Bosnyák István-émlékest**
15 óra: Heti közélet – a szegedi TiszapART TV magazinműsora (ismétlés)
17 óra: **Dr. Baranyai Bosnyák István-émlékest**

2015. szeptember 16., szerda
10 óra: **Ajándék koncert - Szeretettel Kanizsának**
16 órától másnap 12 óráig folyamatosan Magyarkanizsai Körkép – Kanjiška panorama

Divac Ifjúsági Alap

Aláírták a szerződéseket

Tizennégy ifjúsági projekt valamivel több mint 1 millió dináros támogatást kapott

A magyarkanizsai Divac Ifjúsági Alap az idén is meghirdette pályázatát a községi ifjúsági, formális és nem formális csoportok vagy civil szervezetek projektjeinek támogatására. A támogatási szerződések aláírására hétfőn délben az Ifjúsági Otthon nagytermében került sor. Az eseményen jelen volt a USAID által is támogatott alapítvány projekt-koordinátora, **Jelena Rakić** is.

Magyarkanizsa az első öt szerbiai község közé tartozik, ahol 2013-ban létrejött az Ana és Vlade Divac Alapítvány helyi Divac Ifjúsági Alapja, amelyet tíz községbeli fiatal irányít teljesen önkéntes alapon. A pályázatokról ők tájékoztatják az érdeklődőket és a közvéleményt, ők gyűjtik be a pályázati projekteket és ők is bírálják el azokat. **Ostojin Olivér**, az alap helyi koordinátora elmondta, hogy a tavalyi évhez hasonlóan az idén is nagyszzerű projektek érkeztek a fiataloktól, ezért a rendelkezésre álló pénzügyi keretből valamennyi megkapta az előszámlák alapján kért támogatási összeget. A magyarkanizsai Divac Ifjúsági Alap a pályázat keretében 1 millió 25 ezer dinár összegű támogatást osztott szét, amiből az oromi Lilliput óvoda, a magyarkanizsai Testvériség Kajakklub, a Destinus Ifjúsági Szervezet, a Segítsük egymást Vajdaság civil szervezet, a helyi Ifjúsági Iroda, a magyarkanizsai cserkészek, völgyesi és tóthfalusi fiatalok projektjei, egy kispiai tópartrendezési és foci-program, a horgosi kézilabdaklub, a gördeszkás fiatalok egyesülete és a horgosi fiatalok egy projektje is részesült.

Huzsvár Ervin polgármester-helyettes elmondta, hogy a Divac Ifjúsági Alap 4 ezer dollárnak megfelelő dinárértékű keretösszegét a községi önkormányzat 500 ezer dinárral toldotta meg, azért, mert a fiatalok az idén is hasznos, elsősorban a közösségi érdekeket szolgáló projektekkel rukkoltak elő. A 14 támogatott projektből hat magyarkanizsai, 2-2 tóthfalusi, kispiai és horgosi, egy-egy pedig oromi és völgyesi projektet rejt. Többen épületek, sportpályák vagy egyéb objektumok adaptálását kívánják elvégezni a támogatásból, néhányan különféle közösségépítő és hagyományörző foglalkozás megszervezésére kérték a támogatást, akadnak akik sportfelszerelést szeretnének vásárolni, a kispiai Together Fiatalok Egyesülete pedig a néhai homokbánya-tó környezetének rendezését irányozta elő.

– Egyesületünk tavasszal támogatást nyert a NIS Kőolajipari Részvénytársaság pályázatán, amiből elvégezhetjük a bányató kitisztítását. Ezek a munkálatok már folyamatban vannak. Reményeink szerint jövőre egy szép stranddal, fürdőzésre kiválóan alkalmas, tiszta vizű tóval tóval fogadhatjuk majd a helybeli és a vidéki fürdőzőket. Most a tóparton kialakítandó nádfedeles, padokkal, asztalokkal ellátott pihenőházikók kiépítésére kértünk és kaptunk támogatást a Divac Ifjúsági Alaptól 72 ezer dinár értékben – nyilatkozta **Bagi Szabolcs**, a Together elnöke.

A szimbolikus utalványokat Huzsvár Ervin polgármester-helyettes adta át a pályázó szervezetek képviselőinek.

Bödő Sándor
Fotó: Puskás Károly



Minden emberben van egy könyv

Interjú Darvasi László József Attila-díjas íróval, az idei Kanizsai Írótábor díszvendégével.

A szervezőktől tudom, hogy amikor felkérték, legyen az idei Írótábor díszvendége, szinte azonnal igent mondott. Pedig Önről az a hír járja, hogy kissé körülményes dolog elhívni bárhová. Nagyon nagy megtiszteltetés ez nekünk.

– Elég sok a felkérés, gyakran ütik egymást az események. Vannak, amelyek prioritást élveznek, és sajnos akadnak olyanok is, amik egyszerűen nem férnek bele az időmbe. Ebben az esetben viszonylag idejekorán szóltak, így tudtam helyet biztosítani a teendőim között. Magyarokanizsán az látszik, hogy ez egy kis közösség. Mindenki tud a másiktól. Kissé messzebb tekintve pedig azt látom, hogy a délvidéki magyar irodalom – miként a néhány jugoszláviai magyar is – szinte kiapadhatatlan. Mindig akad friss vér. Jönnek a tehetséges fiatalok. Hamarjában kettejüket említeném, akikre felfigyeltem: az egyik Losonc Márk, a másik pedig egy színházazó, verseket is író fiatalember – Oláh Tamás. Mindketten – ifjúságuk dacára – nagyon komoly embereknek számítanak.

Közhely: nem olvasnak az emberek. Ön író. Tevékeny, sikeres, befutottnak számít. Ott a neve a kortárs magyar irodalom jelesebbjei között. Régen mintha jobban odafigyeltek volna az írókra. Számított a szavuk, a közélet irányítói voltak. És ma?

– Nekem a legfontosabb feladatom, hogy a mondatokkal bánjak. És a mondatból legyen katarzis, vagy megrendülés, vagy akár egy kicsi, futó szépézés. Nekem ugyan van saját politikai véleményem. Baráti társaságban szoktam is hangoztatni. De nekem az a nyílt típusú, konfrontatív politizálás, amit néhány íróársam folytat: egyszerűen nem áll jól. Nem tudom csinálni. Nem azért, mert gyáva vagyok, hanem azért, mert nem tudok olyasmit mondani, amit különben ne tudnának az emberek. Ha például közéleti ügyekben elolvasok egy Esterházy publicisztikát – a boldogságtól kiver a veríték, olyan finoman tud fogalmazni. Én ezt nem tudom. De amikor elmegyek egy irodalmi estre, akkor azt szeretném demonstrálni, hogy a személyes szabadságunknál kevés van fontosabb, és nem kell félni semmitől. Amit most látok, az az, hogy egy új típusú félelem van születőben Magyarországon. Jobban félnek

a magyar emberek, mint húsz éve. Hogy kimondhatja-e valaki az igazát, vagy sem? Félti az egzisztenciáját, a karrierjét, a gyerekeit. Lassan begyűrűzik egy tekintélyelvi berendezkedés. Meg kell húzni az oroszlan bajszát. Meg kell néha dörgölni az orrát.

A rendpártiság nem egy válasz erre a feje tetejére állított világra? Itt nálunk is soha nem látott dolgokat tapasztalunk mostanában. Álmunkban sem gondoltuk volna, hogy nem a Tisza, a fürdőnk, a téglagyárunk, vagy a Járás révén kerülünk a figyelem középpontjába, hanem a kaotikus állapotok miatt leszünk elhíresültek. Amit: teszem hozzá – nem mi okoztunk, és nem is mi gerjesztünk.

– Igen. Értem én ezt. Természetesen ez egyfajta válasz. Csakhogy ahová folyamatosan tartozni szerettünk volna: az európai értékek vannak felülírva egy erősen szűk politikai és szellemi garnitúra által. Nem hiszek abban, hogy ez egy jó válasz lenne. Nem jó az, ha az ember bezárkózik, ha az előítéleteit erősíti, ha iszonyatos pénzekért nyomorult, szerencsétlen emberek ellen plakátokkal kampányolunk. Nem jó válasz az, ha gögösek, irigyek vagyunk, ha előítéleteink vannak. Nekem ez nem tetszik. Szerintem kerítések helyett a helyzetet humánusabb módon is meg lehetett volna oldani. Fel lehetett volna készülni minderre a helyzetre. Mire szolgál a magyar titkosszolgálat? Hol vannak az elhivatott vezetők? Rengeteg középszerű, dilettáns ember van, hatalmas pénzekért megfuttatva.

Az utóbbi sajnos nem egyedi jelenség. Ön szerint van-e ma esély arra, hogy miként régen, a klasszikus görög érásban a filozófusok szava, vagy közelebbi példát hozva a hajdani nyugatosok véleménye ki fog hatni a közvélekedésre, a közlélsre? Hogy egyfajta iránymutató szerep jut majd azoknak, akik valóban szellemi vezéralakjaink lehetnek?

– Kicsit idealizált a nyugatosokról kialakított képünk. Ahogy a közéletet, úgy az írókat is megmérgezte a politika. Megosztott az íróársadalom. Olyan ellentétek, haragok, indulatok feszülnek egymásnak, amik kibékíthetetlenek. Nem találunk olyan embert, akit világnézetiileg minden-



ki elfogadna. Aki az egyik oldalon fontos alak, szinte intézmény, azt a másik táborban hazaárulózzák. Mindenkinek megvan a saját hangadója.

Akkor legalább egyetemességében szemlélve: a kortárs irodalomban lát-e esélyt arra, hogy válaszokat ad a jelenkor kihívásaira?

– A közelmúlt háborúi, politikai csatározásai, a szegénység, a szolidaritás hiánya: ezek mind olyan kérdések, amelyeket a mai magyar és a vajdasági magyar irodalom is feldolgoz. Nagyon színes, nagyon izgalmas, sokoldalú ez az irodalom. Most olvastam Danyi Zoltánnak a *Dögeltakarítók* című könyvét, ami a balkáni háborúk láttelele. Fantasztikus. Én azt látom, hogy egyfelől vannak nagyon erős, nemzetközileg jegyzett „nagyágyúink”, akár Nobel-díjra esélyes íróink. Erős, rendkívül erős középmezőnyrel. Szerintem most éljük az irodalmi virágkorunkat. Ebben az is benne van, hogy a számítógépes, internetes időszakot élünk. Minden emberben van egy könyv. Némelyekben kettő is. Az íróemberben meg több. Éppen emiatt manapság sokan írnak. Könnyebb a közlés, villámgyors a terjesztés. A könyv kicsit visszaszorult. A könyv mindig arisztokratikus képződmény volt. Népevelő jellege révén, mint a villanyáram, eljutott minden háztartásba. Ez most szép lassan változni látszik. Nem baj, mert a könyv annyira érzeki, hogy a számítógép soha nem fogja tudni legyőzni. A fiatalok már nagy könyveket nem fognak elolvasni. De éhesek, jönnek. Hál’Istennek!

Egy írónak kell kompromisszumokat kötnie?

Lebegő-szomj

– Én két lapnak dolgozom huszonöt éve. Az ÉS hetilapnál semmiféle esztétikai, politikai, vagy egyéb öncenzúrát nem kell hoznom. Legföljebb azt mondja a szerkesztő, hogy ez most nem sikerült olyan jól. A napilapbeli tárcarovatomnál már más a helyzet. Például nem lehet az írásom blaszfémikus. Ott nincs kedvem politizálni, bár néha belefutok az aktuális közéleti problémákba. De igyekszem olyan történetek felé elvinni az írásaimat, amik mindenkit megérintenek: az idővel való kapcsolat, a szerelem, a nemiség, a szabadság – a hétköznapi szabadságáról beszélek, nem a Petőfi által megénekeltről –, vagyis az embereket érdeklő dolgokat szeretném megfogalmazni. És ezt szem előtt tartva: igen. Néha bizony működik az öncenzúra.

A világirodalomban kit tart követendő példaképnek? Egyáltalán van-e ilyen író?

– Az nagyon érdekes, hogy változnak az idők. Hogy halványul el például Marquez. Vagy itt a másik példa: a mi nemzedékünknek még Hrabal egy isten volt, a maga söröskorsójával. Azt látnám, hogy a regény megy egy könnyedebb, fogyaszthatóbb, felszínesebb irányba. Bestselleresedés. Eladni sikerüljön. Ez a lényeg, sajnos. Aztán itt van a kispróza műfaja. Nagyon szeretem az amerikai minimálprózát. Novellista még soha nem kapott Nobel-díjat. Aztán ez is megesett: két éve egy Munro nevű kanadai író kapta ezt a legrangosabb elismerést. Rövid írásaiban semmi nem történik, és mégis minden bennük van. Annyi dráma, feszültség halmozódik fel a kisprózában. Ennek, vagyis az ő elismerésének nagyon örülök.

A vajdasági magyar irodalom és az anyaországi között tapasztalható-e különbség?

– Amit én látok: a nyolcvanas évek elejétől figyelem az itteni irodalmat. Akkor kerültem Szegedre. Tolnai, Domonkos, Gion, Brasnyó írásait, az Új Symposiont érdeklődéssel olvastuk. Jó értelemben véve ebben a térségben vajdasági magyar irodalom számított a „legőrültebbnek”. Beleértve az összes elcsatolt nemzetrésziünk, és az anyaország irodalmát is. És nagyszerű, hogy ez az „örület” mind a mai napig megmaradt. Ugye mennyit számít, hogy például egy Tolnai azt mondja: „nekünk volt tengerünk”, „mi elmehettünk az olasz határig...”

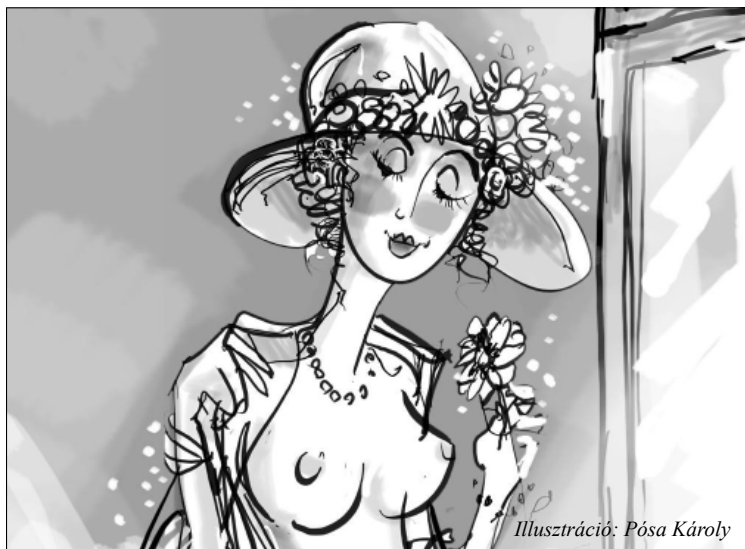
Khm... Volt háborúnk is.

–... Igen. Nyilvánvalóan ez is hozzátartozik az örülethez.

Pósa Károly

Darvasi László 1986-ban diplomázott a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola magyar-történelem szakán. 1986–1989 között Hódmezővásárhelyen és Szegeden általános iskolai pedagógusként dolgozott. 1989-től a Délmagyarország munkatársa, 1992–1993 között kulturális rovatvezetője volt. 1990–1998 között a szegedi Pompeji című folyóirat szerkesztője volt. 1993-tól az Élet és Irodalom főmunkatársa.

A mai helyzetet látva, strucc módjára dugom fejem a homokba. Jobb nem látni. Ha nem vagyok közel, nem érhet baj. Közöm nincs hozzá mindaddig, míg a küszöbömön nem találok valamelyiküket. És magyarázok, folyton mondom, mit miért nem lehet. Mindezek közül természetesen a leggyengébb érv: ott se voltam. Ezzel még foglalkozni sem érdemes. A Tisza a Dunába ömlik, az meg a Fekete-tengerbe folyik ugye, és ott aztán összekeveredik minden. Hát akkor miért ellenkezek én? Honnét látszódná a végtelen vízben az én cseppnyi kis igazságom? Erre a válasz, ahogy a lottónyertes mondta abban az elhíresült régi csehszlovák filmben (elnézést, idézet következik): „Én se láttam a maga p.c.sáját, mégis tudom, hogy létezik.” Olyan is akad közöttünk, aki úgy hazudik, hogy közben mondja az igazat. Rossz vagyok persze én is. Sokszor alkalmatlan. Atyám! Belátom: ezt olykor illetett volna másképpen. Loptál fiam? Loptam. Mit loptál fiam? Időt, lehetőséget, számolatlanul az esélyt. Mit csináltál velük? Nem tudom atyám. Közben a hátsó kertet bővítettem, a kert közepébe tavacsskát építettem, a tavacszába aranyhalakat telepítettem. Lopott időből kerti rostélyozást rendeztem, hozzám hasonló mulyákkal focimeccset néztem. Focimeccsen szurkoltunk, és az utolsó, 93. percben kikaptunk. Most vesztesnek érzed magad fiam? Igen atyám. De nem a meccs miatt. Sokkal inkább azért, mert valamit elrontottam. Visszacsinálni nem tudom. Borzasztó egy állapot. Megbántad, fiam? Meg nem bántam, csak kicsit félek. Inkább bándd meg! Hát jó: most megbántam. Ugye jobb? Jobb. Meg is gyóntad? Nem. Akkor most gyóndd csak meg. Rendben, már meg is gyóntam. Ugye jobb? Igen, mintha tényleg kicsit jobb lenne. Akkor most menj haza, és kérj bocsánatot a gyerekeidtól, aztán ülj ki a kertbe és nézd a tavat, grillezzél sokat, szállj magadba. Mert amikor megfogadtad, hogy megfogadsz valamit, abban a pillanatban fölruháztad, majd el is felejtetted. Sose voltál olyan szegény, hogy ígérni ne tudj, ezért ígérgettel másoknak, néha magadnak, de egyik ígéretedet sem tartottad be. Előbb érdekből, aztán unalomból lettél önsorsrontó. A vásári tolvaj, útszéli zsványok vezére és a lányos anyák réme különb tőled. Azokban ott a zsványbecsület. De te? Amerre járnál, kitérnek előled, és köp egyet, aki szembejön veled. A létező tíz parancsolat mindegyikét megszegted volna régen, csak hogy ahhoz is gyáva vagy, hogy a családodért öl. Vagy halj. Odahaza fintorognak a gyerekeid, és az iskolában a történelemlékönyv egy bekezdése csak a nemzedéked tehetetlenségével fog foglalkozni. Ezért ne menj fiam a torkolat közelébe! Ne közelíts a Tiszához! Várd meg, míg az ár elvonul. A te élettered a langymeleg pocsoló. Csak a szemed emeld ki belőle, és maradj a felszínen. Így megúszhatod. Arra a bizonyos lebegő végtermékre sosem szoktak ráütni.



Illusztráció: Pósa Károly

Valkay Zoltán:

A Pannon-ház apoteózisa (I. rész)

Vallomás egy szállásház architektúrája kapcsán

1. Az építészeti nyelv, az archetípus és a hagyomány kontinuitásának keresése. A honka-dori tudománya.

Évek óta az építészeti nyelvezet kérdésével foglalkozom. Kidolgoztam is egyfajta regionális építészeti tájszólást, melyek építőkövei az emlékeinkben még élő formavilág metaforái. Az alkotás folyamatába beemelt metaforák és analógiák alkalmazása már jellegében megóvott a szimplisztikus emlékmű használatától és azon nyomban átvitt értelemhez segített, akár formát, jelenséget, díszet, felépítést tükröztetek régi-új házaimon. A metaforák alkalmazása mellett – kedvenc építészeti metaforáim a parasztház, a hajó, a szénaboglya, a szélmalom, a siló, a kemence, a jurta, a göré, hogy csak a legfontosabbakat említsem – több térszervezési formulát is kidolgoztam. Az alkotási technikában legfontosabbként talán az egy pontból, a mágikus tűzpontból való tervezést említeném.

A népi építészet hatását egyesek a mai építészetre több pontban fejezték ki: másolás, formalizmus, idézés, stilizálás, átalakítás és a népi építészeti minták kritérium. Alkotás közben az építész jószerevével mindegyiket használja. Véleményem szerint mégis az a fontos, hogy az, aki a hagyományos építészeti emlékművet nyúl, az a formavilág mögötti karaktert/jelleget kell, hogy megcélazza, ugyanakkor, ha citátumban gondolkodik, akkor azt tegye úgy, hogy a fragmentum csak emlékeztessen eredetére, de ne hasonlítson. A viszonyulásnak ez a módja ad lehetőséget arra a változásra, melynek alapja a hagyomány.

Szememben a parasztház magának a háznak a fogalmát tölti be. Amikor a parasztház újrafogalmazásának gesztusát végzem, akkor a nagybetűs HÁZnak az újrafogalmazására gondolok. Engem a házszerűség érdekel. Ezt a házszerűséget; óvó védő otthonosságot és intimitéget keresem, mind a parasztházban, mind pedig az újrafogalmazásban.

A tradícióval való foglalkozásnak japán mintára három szintje van. Először másol és másol. Másol és másol, hogy magába szívja a hagyomány fortélyait. Aztán egy idő után elkezd variálgatni úgy, hogy a variáció alapja a hagyományos ház. Amikor pedig a variációba elérkezik arra a szintre, hogy már nem akar a hagyományoshoz hasonlítani, ak-



kor már az interpretálás olyan fokú, hogy bármit is tesz, az a hagyományos folytatója lesz, magyarul mondva maga az élő hagyomány. Van a japánoknak erre egy műszava is: Honka-Dori. Jelentése másolás és átírás.

2. Az onorikus erejű szülői ház, mint tervezési követelmény: a gyerekkor meghittségének és otthonosságának keresése.

Jelen írásom témája és főszereplője; az oromparti Gere-féle hétvégi tanyaház, nem más, mint egy Svédországba szakadt zentai házaspár tárgyi kötődése családi hagyományaihoz és szülőföldjéhez.

A Felsőhegyhez közel eső Kalo-csa völgy szépséges torkolatjánál lévő Oromparti 1-es számú tanya a feleség, Gere Mária világba indulásának origója. Itt nőtt fel, innen nevelkedett azzá aki. A gyerekkor, a világra rácsodálkozás emlékei mind ide kötik. A vagy tizenöt-húsz éve Svédországban élő és dolgozó orvos-patológus házaspár a nagymama szerint minden hazajövetelkor csak sírt és sírt. Sehogy sem tudtak megszokni a messi zszakon. Ahogy az évek múltak a „miért hazajönni” kérdése elhatalmasodott rajtuk, már hogy nem találták értelmét.

És mostantól kezdve minden más. Most, hogy hosszas latolgatás után Mária újraépítette gyerekkori szülőházát – követelménye csak az volt, hogy az új ház legyen olyan igazi bácskai tanyaház, mint a régi – egy olyan helyet alakított ki az ősi lepusztult romos tanya helyén, ahová gyerekei, de ők maguk is egyre nagyobb örömmel és nagyon szívesen látogatnak el. Ugyanakkor Mária ezzel a házzal lányainak biztos támpontot képezett ki szülőföldje imázsáról. A lányok ugyanis Svédországban születtek és ott nőttek fel, mit tudták ők, milyen is egy bácskai tanya! A nagymama – akit a régi ház lebontása talán a legjobban érintett – különösen örül annak, hogy az unokáknak megtetszett a mesebeli házikó. És talán ő is elégedett azzal már, hogy a régi ház helyébe új került. „Olyan ez a ház...”, mondta egyszer mint egy templom!”

(folytatás a következő számban)

Heti bölcsességünk

„Ha az ember nagyon akar valamit, akkor a morál nem számít.”

Paula Hawkins

Fogjunk össze a kis Pannáért!

Kerekre nyitott szemekkel, kissé bizalmatlanul néz ránk, amikor belépünk a házba. Nézi, honnan hirtelen a két-három idegen, akiket addig még sohasem látott. Óvatosan kivárja, hogy beszédbe elegyedjünk szüleivel és akkor felenged. – Szia! – köszön anyuja felszólítására, amikor pedig megkapja tőlünk a csokit meg a banánt, elkönyveli, hogy jó emberek vagyunk és már oda is jön hozzánk. Kérdezzetjük, ő pedig válaszol. Mellénk ül a padra, engedi, hogy babusgassuk egy kicsit és majd elrepül a boldogságtól, hogy kúpászkodhat Erzsike néni táskájában. Odahajol hozzám, a szemüvegem felkeltette az érdeklődését, de aztán gondol egyet, kis kezével megsimogatja a hajamat. Tetszik neki, hogy van hajam, nem számít, hogy ritka és ősz, mert neki semmilyen sincs. Pedig volt. Gyönyörű haja volt, de betegsége és gyógykezeltése miatt teljesen levágták. Kis kopasz fején csak a sebészi beavatkozások nyomai látszanak, de nem zavarja. Itthon van anyuval, apuval és boldog. Mindenre kíváncsi, nevetgél, mosolyog és beszél, és mint minden kisgyerek, nem fér a bőrébe, holt itt van, hol ott van. **Ő Panna.**

Plavšin Panna, egy kétéves martonosi kislány, aki először is igazi gyerek, később fiatal és felnőtt szeretne lenni, meg bizonyára anyuka is, hogy lehessen neki is egy olyan aranyos kislánya, mint ő maga. Ezért küzd most. Elsősorban ő, de roppant kedves és szimpatikus fiatal szülei is. **Dejan Plavšin** és **Sára** kicsi lányuk szomorú sorsa ellenére is vidámak, jókedélyűek, mert bíznak és reménykednek, ráadásul jól tudják, hogy a nevetés, a vidámság már maga is egy mellékhatások nélküli gyógyszer. A legjobb a világon.

– A terhesség alatt minden rendben volt. Panna ugyan nehezen, vákuummal született meg, de később kiderült, hogy a kislány fejében egy kisebb oxigénhiányos terület van, ami talán idővel felszívódik, eltűnik – mesélte a kétéves történetet Sára. – Hathetes korában Újvidékre küldtek minket. Négy hónapig jártunk oda, és akkor mondták meg, hogy látnak Panna fejében egy foltot. Soron kívüli vizsgálatok következtek, végül aztán Belgrádban műtötték meg először, tavaly január 27-én. Panna jól viselte, az orvosok szerint jól sikerül minden, a tumor legnagyobb hányadát sikerült kioperálniuk. Sajnos az októberi ellenőr-



Dejan, Sára és a kis Panna

zében kiderült, hogy a tumor újra növekedésnek indult. Az újabb műtetre csak az idén, május 26-án került sor. Panna kis fejcskájának jobb oldalán minden tumort kivettek, de június végén harmadszor is műteni kellett, hogy a maradékot is eltávolíthassák. Ezek után viszont elkerülhetetlenné vált a kemoterápia és a majd azt követő sugárkezelés is, ami miatt még többet kell utaznunk, mint eddig.

Plavšinéknak kocsijuk nincs, az utazás nagyon sok pénzbe kerül. A család, a rokonság nagyon sokat segít nekik, de az már nem elég. A szerény kis család másoktól sohasem kért segítséget. Most sem akartak, ismerőseik szóltak nekünk, hogy próbáljunk meg segíteni rajtuk. Dejan dolgozik ugyan, a fizioterapeuta anyuka azonban Panna mellett nem tud. A segítségkérésre elsőként a jótékony akcióiról ismert magyarkanizsai **File Erzsébet** reagált, akinek közbenjárására a Községi Szociális Központ 20 ezer dináros gyorssegélyt utalt ki Plavšinéknak, de ennél jóval több támogatásra lenne szüksége a családnak, hogy gond nélkül végigcsinálhassák a Panna gyógyulását ígérő terápiákat.

Ehhez kérjük olvasóink, szélesebb közösségünk és minden jó szándékú ember támogatását. Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten adakozzanak ennek az aranyos kislánynak a felgyógyulása érdekében, hogy ez a kedves, vidám és roppant rokonszenves fiatal martonosi család a későbbiekben azt az életet tudja élni, amelyet megálmodott! Megérdemlik! Elsősorban pénzzadományra lenne szükségük, de ha valaki esetleg tűzifával, netán cementtel vagy más építőanyaggal segítené őket, azt is megköszönénk, hiszen ahogy tudják, építgetik a martonosi pravoszláv temetőre néző kis házukat is, hogy ha Panna megnő, legyen neki is olyan helye, mint pajtásainak.

Köszönjük, hogy támogatják Plavšinékat!

Bödő Sándor

Fotók: Kozma Rita



Erzsike néni karjaiban

A folyószámlaszámok a következők:

- DINÁR: 205-9011005349839-47 Plavšin Dejan, Komercijalna Banka

- DEVIZA: 9031021991029 RS 3520590310219910294 Plavšin Dejan, Komercijalna Banka

Úszás

Országos kupa győztes a Kanizsa Úszóklub

Mint már megírtuk, az idei Szerbia Open kupa nyíltvízi úszómaratonon kupa-győztes lett a Kanizsa csapata, így Kormos Rudolf és Enis Beharović edzők vezetésével megvédte tavalyi első helyét a becsei és a zombori csapat előtt. Az abszolút sorrendben a férfiak mezőnyében a legeredményesebb magyarkanizsai Enis Beharović a negyedik helyet szerezte meg 1996 ponttal, hatodik helyen végzett Balog Attila 1915 ponttal, kilencedik lett Ervin Beharović 1754 ponttal. A női mezőnyben abszolút sorrendben a legeredményesebb magyarkanizsai Gojkov Sára az ötödik lett 1960 ponttal, nyolcadik helyen végzett Tandi Adél 1850 ponttal, tizedik helyezést ért el Mészáros Etelka 1590 ponttal.

– A nagyon erős mezőnyben nem volt könnyű zsinórban harmadszor is megszerezni illetve megvédeni az országos kupát, de a kemény és sok edzésnek, valamint a kitűnő csapatszellemnek és összetartó erőnek köszönve végül is sikerült. A nyíltvízi maraton előtt a téli kupát is sikerült megnyerni, ahol fedett medencékben öt fordulót rendeztek. Én az aktív versenyzés mellett az idén kezdtem el vezetni az úszók edzését és felkészülését a versenyekre. A klubban Kormos Rudolf edző tanítja meg úszni az újoncokat, én akkor kezdek velük foglalkozni, amikor már magabiztosan úsznak és indulhatnak a különböző versenyeken is. Hetente hat napon keresztül, minden nap délelőtt és délután tartunk edzést, míg a hétvégén versenyeken veszünk részt. Mivel a klub szűkös anyagi eszközökkel rendelkezik, ezért több versenyre nem sikerült eljutni, külön köszönettel tartozunk a szülőknek, akik önzetlen és hathatós támogatást nyújtanak az úszóinknak a versenyeken való részvételhez. A klub nagy hangsúlyt fektet a tömegesítésre, hogy minél több fiatal kedvelje meg az úszást, a versenyzést és az egészséges élet-

módot. Az eddig elért eredmények alapján reméljük, hogy a jövőben nagyobb pénzügyi támogatást kapunk a községi szövetségtől, hogy zavartalanul és eredményesen tudjunk versenyezni. Mi tovább folytatjuk a munkát és az edzéseket, most az úszótechnika javítására helyezük a fő hangsúlyt és készülünk az elkövetkezendő versenyekre – mondta Enis Beharović.

Teke

II. Vajdasági liga, 1. forduló, Győzött a Kanizsa

Magyarkanizsa: Kanizsa–Becse 7:1 (3210:3074)

Részeredmények: Szabó–Molnár Sz. 1:0 (3:1, 533:502), Bata–Berkes 1:0 (3:1, 523:517), Berta–Molnár Z. 0:1 (1:3, 545:544), Apró–Jagić 1:0 (3:1, 520:502), Barlog–Malot 1:0 (3:1, 557:499), Bosznai–Marunić 1:0 (3:1, 532:510).

Tizennégy csapat részvételével megkezdődött az őszi bajnoki idény, amelyben főlényes győzelmet aratott a Kanizsa csapata. A hazai csapatnak jól sikerült a rajt, egyedül Berta szenvedett balszerencsés vereséget, aki hiába döntött több fát az ellenfelénél, de a kis szettek alapján elveszítette a csapatpontot.

Labdarúgás

Kiesett a Metalmania

Magyarkanizsa: Metalmania–Polet (Szivác) 0:4 (0:3)

Népkerti pálya, 50 néző, vezette: Jeknić (Palics). Góllövők: Császár N. a 9., a 47., Selak a 32. és Bezbradica a 45. percben.

Metalmania: Micsik (Jelić), Körmöci, Kovács I. (Hézső), Tolmačević (Kiss M.), Kiss B., Csernyák Anita, Adamov, Bóka, Knežević, Kovács H. (Hevér), Csernyák Andrea.

Polet: Erdei, Banjeglav, Matković (Kočić), Lišćević, Bezbradica (Caković), Zindović, Selak, Császár V., Radinović, Rajković, Császár N.

Vajdaság tartományi női labdarúgó kupa negyedöntőjében a II. ligás Metalmania az I. ligás Polet csapatával mérkőzött a továbbjutás céljából. Egyenrangú mérkőzésen a döntött, hogy a hazaiak kihagyták, míg a vendégek értékesítették helyzeteiket. A mérkőzésen a

játékvezető egy hazai és egy vendégjátékosnak mutatott fel sárga lapot különböző szabálytalanság miatt

Szabadkai liga

4. forduló

A magyarkanizsai Potisje ebben a fordulóban szabad volt, mivel a Csóka csapata kilépett a bajnokságból. A Potisje tizennegyedik a táblázaton 1 ponttal.

L. E

Tisza menti liga

Adorján: Tisza B – Hajduk (Podlokány) 0:0

Adorjáni pálya, 100 néző, vezette: Popov (Törökkanizsa).

Egyévi kihagyás után újra visszatért a Tisza menti liga régi formációja, amelyben az első hazai mérkőzését az adorjáni utánpótlás gárda vasárnap a podlokányi Hajduk ellen játszotta. Miután az új bajnoki idény nyitányán a Tisza utánpótlás csapata Horgoson bravúros győzelmet aratott, az adorjáni szurkolók a bánáti kis falu labdarúgó csapata ellenei találkozót egy újabb győzelem reményében várták, ami azonban nem sikerült, mert a két hasonló képességű csapat találkozásán nagy csatában gól nélküli döntetlen született. A nyáron a vendégek alaposan felerősödtek, több tapasztalt játékoskal bővült játékoskeretük, és egy nagyon szolid csapatként mutatkoztak be a Tisza-parti faluban. Nagy elánnal kezdett mindkét csapat és az első perctől kezdve jó iramú és egyenrangú küzdelmet láthatott a közönség. Gólhelyzet is akadt mindkét oldalon, de gólt egyik csapatnak se sikerült lőnie. A hazaiak többször veszélyeztették a bánátiak kapuját, de a vendégek védelme Fehér Tiborral az élen kiválóan végezte feladatát. A hazaiak emellett a szerencsével is hadilábon álltak, mert Lakatosék néhányszor a kapufát találták el. A mérkőzés hajrájában a hazai zöld-fehérek teljesen letámadták ellenfelüket, mindent megtettek a győzelem érdekében, de gólt ezen mérkőzésen nem sikerült lőniük, így a csapatok kénytelenek voltak megosztani a bajnoki pontokon. Az adorjáni szurkolók többet vártak csapatuktól és kissé csalódottan hagyták el a nézőteret.

A következő fordulóban a Tisza utánpótlás csapata Majdánon vendégszerepel és a Tromeda csapatával küzdenek meg a bajnoki pontokért.

B. M.



A csapatverseny dobogósai, balról a harmadik Enis Beharović a győztesnek járó serleggel

Kajak-kenu

Tizenhárom érem az országos bajnokságról

A Bácska Palánkán rendezett 49. Országos kajak-kenu bajnokságon négy (pionír, serdülő, ifjúsági és felnőtt) korosztályban, 161 futamban, 28 klub, 476 versenyzője vett részt. A magyarkanizsai Bratstvo versenyzői összesen tizenhárom érmet (4 arany, 4 ezüst, 5 bronz) szereztek, az összesített csapatversenyben a nyolcadik helyen végeztek. A Bratstvo érmesei.

Arany: Hézső/Katona/Poberai/Sziveri (serdülő-lányok, K-4, 1000 m), Hézső/Katona/Poberai/Sziveri (ifilányok, K-4, 1000 m), Raffai/Szabados/Lővei F./Lővei K. (nők, K-4, 1000 m), Tandari V./Tandari B./Lővei F./Bognár (nők, K-4, 500 m).

Ezüst: Tandari V./Tandari B./Bognár/Balázs (nők, K-4, 1000 m), Szabados/Lővei K./Balázs/Raffai (nők, K-4, 500 m), Raffai/Szabados/Lővei F./Lővei K. (nők, K-4, 200 m), Sziveri/Poberai (ifilányok, K-2, 200 m).

Bronz: Sziveri/Poberai (ifilányok, K-2, 500 m), Hézső/Katona/Balázs/Raffai (ifilányok, K-4, 500 m), Raffai/Balázs (ifilányok, K-2, 200 m), Bognár/Lővei F. (nők, K-2, 1000 m), Bognár/Tandari V. (nők, K-2, 500 m).

A csapatversenyek sorrendjei.

Pionírok: 1. Tarkett (Bácska Palánka) 114,5; 2. Zorka (Sabác) 78, 3. BSK (Belgrád) 56, ... 10. Bratstvo 14,5 pont, stb.

Serdülők: 1. Tarkett 195, 2. Val (Sremska Mitrovica) 91, 3. Tiszavirág 65, ... 9. Bratstvo 35 pont, stb.

Ifik: 1. Tarkett 159,5; 2. Val 132,5; 3. Zorka 125,5; 4. Tiszavirág 96, ... 6. Bratstvo 51 pont, stb.

Felnöttek: 1. Zorka 211, 2. Vojvodina (Újvidék) 170,5; 3. BSK 135,5; ... 5. Bratstvo 88,5; ... 10. Tiszavirág 58 pont, stb.

Összesített csapatversenyben: 1. Tarkett 571,5; 2. Zorka 462,5; 3. Val 296,5; ... 6. Tiszavirág 219, ... 8. Bratstvo 189 pont, stb.

Asztalitenisz

Fejős Anna diadala

A Kiskunfélegyházán rendezett nemzetközi asztalitenisz tornán az utánpótlás korosztályban Fejős Anna a magyarkanizsai Kanizsa asztaliteniszezője egyéniben az első helyen végzett, klubtársnője Csikós Kata a dobogó második fokára állt fel, míg vegyes párosban a Csikós Kata/Martin Pijuković (Horgos) kettős a harmadik helyet szerezte meg.



Fejős Anna a dobogó első, Csikós Kata a dobogó második fokán

Labdarúgás

Kupagyőztes a Horgos 1911

Zenta–Magyarkanizsa–Ada közszéki kupadöntő: Horgos 1911–Potisje (Magyarkanizsa) 2:2 - tizenegyesekkel 5:4

Birkózás

Balassa Rudolf emlékverseny

A magyarkanizsai Potisje Birkózóklub a Gyógyfürdő sportsarnokában szeptember 12-én, szombaton 10.30 órai kezdettel rendezte meg csapatversenyben a nemzetközi Balassa Rudolf birkózó emléktornát. A kötöttfogású tornán nyolc súlycsoportban (59 kg, 66 kg, 71 kg, 75 kg, 80 kg, 85 kg, 98 kg, 130 kg) lépnek szőnyegre a birkózók. A tornára hat ország, következő nyolc klubja nevezett be: Hodonin (Csehország), Bős (Gabcikovo, Szlovákia), Arad (Románia), Sesevski Kraljevec (Horvátország), Orosháza és Bócsa (Magyarország), Vojvodina (Újvidék) és a házigazda magyarkanizsai Potisje.

L. E.

Sakkhírek

Szeptember 6-án az 5. fordulóval folytatódtak a küzdelmek a szabadkai sakkligában. A kanizsai Potisje csapata hazai pályán 5:3-ra kikapott az éllovas szabadkai HASK-Zrinjskitől. Ezzel az eredménnyel a szabadkaiak továbbra is éllovasok, a kanizsai csapat pedig lecsúszott az utolsó, 7. helyre, azonban egy meccsel kevesebbet játszott, mint az előtte lévő két csapat. Sajnos folytatódott az, ami tavasszal, vagyis ezúttal sem sikerült összehozni a legerősebb csapatot, három meghatározó játékos most is hiányzott, így az erősen tartalékos összeállítással csak tisztes vereségre futotta. Egyéni eredmények: Bicskei Mihály-Farkas János remi, Mrzić Branko-Hegedűs Antal remi, Pilisi Lukács-Engi Zlatko remi, Bicskei Norbert-Godar Stipan remi, Ábel István-Godar Dragan 0:1, Kiss Rudolf-Mlinkov Mirko remi, Farkas Máté-Škenđerović Nikola 0:1, Szél Alex-Marjanušić Stipan

remi. A forduló további eredményei: Egység (Kishegyes)-Gunaras 4:4, Bačka II. (Pacsér)-Segi Lajos (Bajsa) 6:2, a Žednik csapata szabad volt. Sorrend az 5. forduló után: HAŠK-Zrinjski 12 meccspont (19,5 táblapont), Bačka II. 9 (22), Gunaras 7 (15,5), Žednik 6 (16,5), Egység 4 (14), Szegi Lajos 3 (17), Potisje 3 (15,5) pont. A 6. fordulóban, szeptember 13-án a kanizsai csapat idegenben a Gunaras csapatával játszik. Ebben a fordulóban eldőlhet a bajnoki cím, ugyanis az éllovas szabadkaiak a 2. helyezett pacséri csapatot fogadják hazai pályán.

F-s



Gyakornoki programon a középiskolások

Az anyaországi iskolákkal kiépített többévi baráti kapcsolat egyik bizonyítéka, hogy a közelmúltban, a nyári szünet alatt a Földművelésügyi Minisztérium meghívására a helyi és a topolyai középiskola 8-8 tanulója kísérő tanáraikkal ötnapos gyakornoki programon vehetett részt Budapesten. Ezt elismerték a nyári kötelező gyakorlatként. A kiválasztott, szeptembertől már negyedikes mezőgazdasági technikus diákok: **Borsos Zoltán, Juhász Csaba, Kovács Ármin, Szalma Barnabás, Tóth Kristóf, Borsos Rózsa, Odri Csilla és Resőcki Valentina.**

Kísérőtanárunk, **Berec Ágota** kertészmérnök elégedetten számolt be a tartalmas és változatos programról.

Naponta más színhelyen voltunk. Első nap a Soós István Borászati Szakképző iskolában az igazgató bemutatta a több mint 100 éves intézményt és az oktatást képekkel illusztrálva. Majd a tanulók egy különleges kémiaóra aktív résztvevői lehettek.

Utána egy budafalvi pincészetben megtekintettük Európa legnagyobb (1014 hl) töltetű boroshordóját. A Törley pincészetéről is hallhattunk, de a tanulóink büszkén mondták, hogy az alapító Csantavér szülötte. Nagy élményünk volt a boroshordóba való bemászás a szűk nyíláson át tisztítás céljából. Részt vettünk egy borbemutatón, a borbírálat és borkóstolás szabályairól is hallhattak a tanulók. A szőlőben is jártunk, ahol zöldmunkát végeztünk.

A szakmai napon a Magyar Gyula Kertészeti Szakképző Iskolát látogattuk meg. Megismerték a tanulóink a tangazdaságot és az ott folyó munkát, illetve a képzések fajtáját, pl. az enyhe fogyatékkal élők kertészkedését saját kertjükben. A virágkötők mesteralkotását is láttuk.

Milyen feladatokat végezhettek a tanulók?

Többfélé, három csoportban, mint pl. a komposztáló udvarában kertészeti kisgépek, traktorok vezetése, évelők dugványozása perlites közegbe, illetve évelő dísznövények mulcsozása, meg gyomok eltá-



Hajtásválogatás a szőlőben

volítása. Ennek kapcsán a harmadik napon a Szigetcsépi Tanüzemben megtekintettük a legújabb mechanikai gyomirtásra szolgáló eszközt. Egy családi gazdaságban is jártunk, ahol egy kisebb méretű tejüzemben a gazdaszony megmutatta a házi sajt készítésének módját.

A tanulók elmesélték, hogy nagyon élvezték, amikor nekik kellett elkészíteni a szálláshelyükön a vendéglátóknak a vacsorát 30 fő részére. A topolyai hentes tanulók segítségével, helyi specialitással, csevapcsicsával kedveskedtek a szervezőknek. Az étket kemencében sütötték ki. Az ot-taniaknak nagyon ízlett a vacsora. A receptet is elkérték.

A 4. nap is szakmai volt – mesélte a tanárnő. – A Pesti Barnabás Élelmiszeri Szakképző Iskola tanműhelyében kenyér és péksütemények gyártási folyamatát kísérhették végig. Nagy örömeinkre, minden tanuló elkészítette a kulcsos és a húsvéti kalácsot. Az 5. nap zárónap. A Földművelésügyi Minisztériumba voltunk hivatalosak, ahol Tóth Katalin helyettes államtitkár és Torda Katalin főosztályvezető fogadott bennünket. Nagy megtiszteltetésként a tanulóink bemutatkozhattak és elmondhatták jövő terveiket.

Parlamenti körsétán is részt vettünk. A Szent Korona látványa mellett az őrsváltás volt a legszebb élménye a diákjainknak. Az ebédet – eldicsekedhetünk vele – a minisztériumban szolgálták fel számunkra, majd utána a várban, a Magyarság Házában a Mi magyarok című kiállítását csodáltuk meg. – Felejthetetlen a budavári Palota, a Hősök tere, Vajdahunyad vára, a Városliget – és az egész öt nap – nyilatkozták a kanizsai tanulók. – Jövőre is elmennénk, de mi már végzősök vagyunk. Legyen része benne a többieknek is.

A búcsúvacsorát egy svédasztalos étteremben fogyaszthattuk el, zárta a beszámolót Berec tanárnő. Együttal köszönetét fejezte ki (amit írásban is elküldtek) a Földművelésügyi Minisztériumnak és a gyakornoki programban résztvevő magyarországi iskoláknak a kedves fogadtatásért, a gazdag szakmai programért és a kollégákkal folytatott tartalmas eszmecsereért.

Teleki M.



A hordóban



A Parlament előtt

HARMATGILISZTÁRA MENTEK A HALAK



Apám futballbíró volt, engem az ilyesmi sosem érdekelt. Hát most mégis csak bíró lettem, de nem a futballban, a horgászatban. Hogy is volt ez?

Kedvenc tavam a Tandari-tanyán a Fishmania. Már számtalanszor megfogadtam, hogy csak néhanapján látogatok el oda, hiszen távol is van – fizetni is kell, a halért is, ha el akarjuk vinni. Aztán újra és újra ott találok magam.

Csak úgy futtából olvastam el a Facebookon, hogy ott a Fishmanián ekkor és ekkor gyerekhorgászverseny lesz. Mikor már harmadszor láttam, akkor ütött szegyet a fejemben, hogy ez érdekes lehet, erre el kellene menni, hisz fotótéma az garantáltan lesz. Volt is, csakhogy most nem csak a fényképezőgép lógott a nyakamban, egy bírói síp is.

Fél nyolcra értem a tanyára, éppen reggeliztek a versenyre készülődő gyerekek, meg a kisegítő szülők is, hiszen a legkisebb gyerekrésztvevő alig múlt hat éves. Pálinkás Józsi, a tanya mindenese azonnal oda is invitált, alighogy kiszálltam az autóból.

Már nagyban ettük a jókora sajtos lepényt, amikor Józsi rámkérdezett:

– Gyukec bácsi (mert így szólít, amióta megtudta a becenevem), akar-e horgászni délelőtt?

– Nem. Majd fényképezek – mondtam.

– Akkor elvállalná-e a bíró szerepét a gyerekek horgászversenyén?

No nesze neked, rögtön apám jutott eszembe.

– El én – vágtam rá rögtön, szinte gondolkodás nélkül.

– Akkor majd kap jegyzéket, halpárnát, mérőszákot meg egy digitális mérleget. Fűtyülője van-e? – kérdezte Józsi,

– Hogyne volna otthon, nem is egy, hiszen apám futballbíró volt, maradt utána.

– Akkor kap egy sípot is, mellyel a meccs kezdetét és végét jelzi majd. Az egész feladata annyi, hogy ha valaki halat fog, azt be kell írni a lajstromba, a megfelelő helyre.

Miután kézhez kaptam a kellékeket, el is helyezkedtem „királyiasan”;

jó kényelmesen a horgászszékemben, ott, ahonnan az összes versenyző jól belátható volt. Gyorsan rájöttem azonban, hogy nem ülhetek itt ölbe tett kézzel, hiszen én bíró vagyok! Kezemben a mobilom, sípom készenlétben, végigsétáltam a mezőnyt, nehogy valaki „kísértésbe” essen. Nem nagy szükség volt erre, mert a gyerekek java része példás magatartást tanúsított.

Pontosan kilenc órakor szólalt meg a síp a számban (és megint csak apámra gondoltam).

Messzelátóm ugyan nem volt, de hála Istennek, távollátó vagyok és így észreveszem, ha valahol halat akasztanak. Akasztottak is, éppen a legtávolabbi ponton. Már mehettem is oda mérni, jegyezni. Nem volt nagy, olyan másfélkilós forma, pontosabban 1,75 kilós. Bekerült a listára, akkor még nem sejtettem, hogy éppen a győztes halak egyike lesz.

Mivel a horgászok gyerekek voltak, nem álltam ki, hogy ne adjak itt-ott néhány jótanácsot (ellenkezve a bírói etikával), de ez itt most más. El kell azonban mondanom, hogy éppen ott, ahol az első halat is megfogták, két gyerek nem bírt magával, állandóan ugráltak-birkóztak. Szóltam is nekik, hogy ha halat akarnak fogni, hanyagolják a lármát dobogást. Tanácsom azonban ezúttal csődöt mondott, mert végül is ők fogták legtöbb halat.

Természetesen a gyerekek mellett ott voltak az apukák is, akik nélkül a kisebb gyerekek nem boldogultak volna. Ugyanakkor voltak teljesen önálló gyerekek is, akik már rendelkeztek bizonyos horgásztapasztalattal és a felszerelésük sem volt akármilyen. Mégsem ezek vitték el a „pálmát!” Tőlem a jobbszél-jobbbszélő (ezúttal futballnyelven) is egy ilyen „verzírozott”



Kisgyerek, nagy amur.

jól felszerelt, egyébként egy csendes, közvetlen gyerek, egy pillanatra sem vetette meg a jótanácsaimat:

– Miért nem próbálok meg harmatgilisztára, látom van belőle itt az üvegedben...

Később látom, halat fásaszt, megyek is a mérleggel. Azt mondja halkan:

– Ez arra jött.

Aztán később ugyanez történt, majd síri csend, elfogyott a giliszta. Jobb is, mert még lelkiismeret-furdalásom lett volna. Hanem végignézttem az előttem horgászó gyerek és az édesapja „vergődését” is, ugyanis az apai segítség is rendre kudarcot vallott. Fogtak ők halat, de a nagya az bizony mind elment. A halak vagy szakítottak vagy csak úgy spontán, még félúton búcsút intettek. A bíráló bizottság azonban végül is úgy döntött, sikertelen fáradozásait különdíjjal jutalmazza.

Érdekes, hogy a legnagyobb halat a legkisebb gyerek fogta. Minden elismerésem a mindössze csak hatéves szabadkai Makai Alexé. Ő egyes egyedül fásasztotta ki a két és fél kiló feletti amurt. Csak a kimerítésnél volt segítség. Az ilyen hal még egy meglett horgászt is próbára tesz, nemhogy egy kisgyereket. Teljesen megérdemelten kapta a harmadik díjat.

Fél kettőkor a megbeszélés szerint lefűjtam a meccset, és még ebéd előtt megtörtént az eredményhirdetés. A díjakat az adai Pálfi Zsolt, a szerbiai válogatott tagja adta át. Nekem jutott a dicsérőoklevelek kiosztása.

Adataim szerint első helyen végzett a szabadkai Makai Dominik 3930 gramm hallal, a második az oromi Körmőci Márk 2680 gramm hallal, míg a harmadik helyen a szabadkai Makai Alex végzett 2640 gramm hallal. Különdíjban részesült az oromi Zsámboki Ádám.

Bojniczky György



A bejelentkezés ajánlott!
Belépődíj: 600din/fő/nap
Kedvezményes belépő: 400 din/fő/nap
Éves belépő: 6000 din/fő/év



info@salas-tandari.com, www.salas-tandari.com

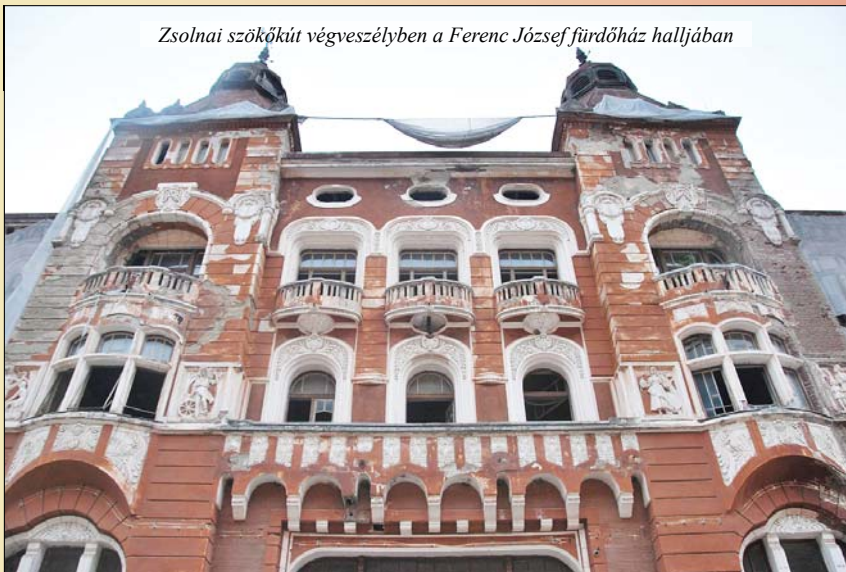
Hajóval az Al-Dunán

1. nap: Budapest – Temesvár – Herkulesfürdő

A tóthfalusi Rákóczi Szövetség rendszeresen szervez, illetve részt vesz különféle honismereti túrákon szerte a Kárpát-medencében, és néha azon kívül is. Egy tagunk információi alapján jelentkezünk egy al-dunai hajós útra, amit egy budapesti utazási iroda szervezett és öt napig tartott. Az út során Délvidék történelmi déli határát jártuk be, illetve négy napon át hajóval haladtunk a Dunán fölfelé, Orsovától Újvidékig, megismerve a Kárpát-medence déli határszakaszát, ami valaha egybeesett Magyarországgal déli határával. Rengeteg gyönyörű épület, város, természeti látnivaló táruult eléink, és maga a Dunán való hajózás élménye is leírhatatlan volt.

Az első napon Budapest – Szeged – Orsova útvonalat tettük meg buszszal. A csoporthoz Szegeden csatlakoztunk, majd Makón keresztül határátlépés következett Kiszombornál. Első megállónk Nagyszentmiklós volt, ahol megtekintettük Bartók Béla emlékművét, hiszen ezen a településen született a magyarság egyik legnagyobb zeneszerzője, ahol méltán ápolják emlékét az ott élő népek, köztük magyarok, románok, szerbek. Honismereti vezetőnkől megtudhattuk, hogy a településnek további híres szülöttei is vannak, mégpedig Révai Miklós lexikológus, és Heim Péter

Zsolnai szökőkút végvezélyben a Ferenc József fürdőház halljában



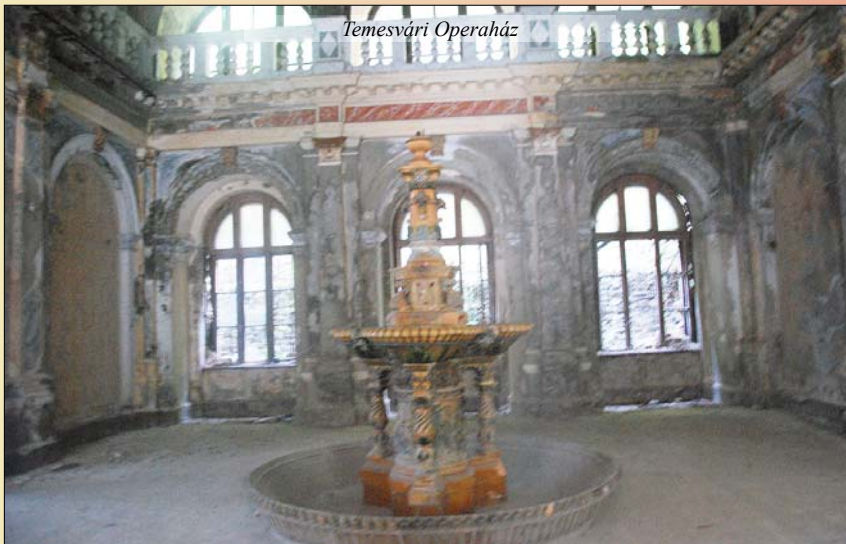
Herkulesfürdő – bécsi szecessziós épület 1906-ból



Herkulesfürdő névadója: Herkules-szobor



Temesvári Operaház



mérnök, aki modernizálta a magyar postaszolgálatot, az orvos Heim Pál édesapja. Valamint itt találták meg a nagyszentmiklósi aranyeletet, ami a magyarság egyik legfontosabb régészeti leletei közé tartozik. Az egykori monarchia vasútvonalán haladva apró bányász településeken mentünk keresztül, többek között a lakodalmos nótákból jól ismert Kisbecskereken, ami jelen esetben jóval távolabb van Nagybecskerekétől mint Szentmihály. Déli órákban érkeztünk a bányász fővárosába: Temesvárra. Temesvár Románia egyik legnagyobb városa, hasonlatosan mint Újvidék Szerbia második legnagyobb városa, vagy Eszék Horvátország egyik legnagyobb városa, vagy Pozsony Szlovákia fővárosa. Ezen településeknek közös vonása, hogy valaha mind magyar városok voltak. Temesváron megtekintettük az Opera teret, ami a város egyik legkedveltebb tere. Itt láthattuk a még Károly Róbert idejében épült várkastély helyén épített Hunyadi kastélyt, ami igaz jelenleg renoválás alatt volt, de még így is különleges élmény volt előtte állni, tudva hogy e kastély udvarán játszadozott Mátyás király gyermekkorában. Városnézés során átsétáltunk a Dóm térre, ahol gyönyörűbbnél gyönyörűbb épületeket láthattunk, szecessziós, barokk és egyéb stílusban. A fő látnivaló a Dóm templom volt a „csonka” tornyaival. Ez nem is sima templom, hanem püspöki székhely, tehát katedrális, még hozzá a csanádi püspökség székhelye volt. A Dóm-templommal szemben találtuk a szerb

portát, gyönyörű szecessziós püspöki palotával, mellette a barokk tornyú pravoszláv katedrális, mellette a szerb gimnázium. Rövid szabadidő után busszal folytattuk a városnézést, megtekintettük a piarista gimnáziumot ahol a Délvidék magyar legnagyobb írója töltötte iskolás éveit, majd Dózsa György 1514-es kivégzésének a színhelyén jártunk ahol Dózsát tüzes trónra ültették. E mellett találtuk a feliratot a református parókia épületén: „Szabadság! Éljen Tökés László!” Innét indult a románok forradalma a kommunista diktatúra ellen, amihez a szikrát egy magyar ember, Tökés László adta, amiért megkapta a legmagasabb román érdemrendet, de most miután kiáll Erdély autonómiája mellett, vissza szeretné vonni tőle azt. Tovább haladva lassan kiértünk a városból a bányász puszta felé, majd apró falvakon keresztül érkeztünk a bányász Érchegységbe, ahol bányavárosokon haladtunk keresztül: Resicabányán és Stájerlakaninán. Stájerlakaninán kezdődik a bányász Szemeringen vasútvonal, ami látványos viaduktjaival és gyönyörű panorámaúttal igazi turistacsalogató. Hegygerinceken át, folyó völgyeken keresztül érkeztünk egy fantasztikus vízeséshez. Rövid pihenő után haladtunk tovább szállásunk felé,



Pestis szobor Temesváron

a monarchia egykori kedvenc fürdőhelyére, Herkulesfürdőre. A várost még a rómaiak építették fürdővárosnak, ők is nevezték el Ad Aquas Herculi Sacras néven, azaz Herkules szent vizeire. Később elpusztult, majd a monarchiában fedezték újra fel a települést, és építették újjá. Jelenleg a város elég lehangelő a pusztuló épületek láttán. De még így is, az omladozó vakolat mögül is kitérnek a monarchia egykori fénye. Gizella parkban láthattunk egy több száz éves mamutfenyőt. Mindjárt mellette az egykori kaszinó épülete, ahonnan kedves kis sétány vezetett a Cserna patak felett átívelő gyaloghídra, ami a Ferenc József fürdőhöz vezetett, aminek a halljában egy gyönyörű zsolnai szökőkút árválkodott. A fürdő mellett mindjárt szemfürdő forrást élvezhettünk, és valóban a szemmosás után mintha javult volna a látásunk, és valóban szebbnek láttuk Herkules fürdőt. A lépten-nyomon felszínre bukkanó gyógyforrásoknak köszönhetően a település levegője annyira ionizált mintha 3000 méter magasságban járnánk, annak ellenére, hogy maga a település 163 méter tengerszint feletti magasságon helyezkedik el. Igaz, hogy a kénes források miatt nem ritkán záptojás szag csap meg bennünket, ami duplán eszünkbe juttatja a ionizált klímát. Szállodánk a régi Herkulesfürdő központjában volt, nem messze a település névadójának a Herkules szobrától.

(folyt. köv.)

Faragó Zoltán



Rákóczi csoportkép

Őszi ízek az asztalon

Őszi zöldségleves

Hozzávalók: 1 közepes póréhagyma, 2 közepes sárgarépa, 1 db burgonya, 2 gerezd fokhagyma, 0.5 l zöldség alaplé, 40 dkg konzerv paradicsom (hámozott), 20 dkg csicseriborsó, 10 dkg edami sajt, 1 szál rozmarin, 1 csokor petrezselyem, só ízlés szerint, bors ízlés szerint.



Elkészítés: Az apróra darabolt zöldségeket, az alaplevet, egy fokhagymagerezdet és az apróra vágott rozmarinot egy lábasba tesszük, sóval, borssal ízesítjük, és lassú tűzön addig gyöngyöztetjük, míg a zöldségek megpuhulnak. A paradicsomot turmixgépnél pépesítjük, majd a leveshez adjuk a petrezselyemmel és a csicseriborsóval együtt. Ekkor következnek a sajtos pirítósok: az előmelegített sütőben (grill funkció), a fokhagymával bedörzsölt kenyérszeletek egyik oldalát megpirítjuk, a másik oldalukra halmozzuk a reszelt sajtot, és tovább grillezzük. Mire a pirítósok elkészülnek a leves is újra felforr. Azonnal fogyasztjuk.

Töltött hagyma

Hozzávalók: 3 nagy fej vöröshagyma, 2 szelet szalonna, 2 szelet kenyér



(hég nélkül), 50 g parmezán sajt (durvára reszelve), 10 szál petrezselyem, 2 ek. olívaolaj, só ízlés szerint, fekete bors ízlés szerint (frissen őrölt).

Elkészítés: A hagymákat meghámozzuk, végeit levágjuk, felső részéből picit többet. Enyhén gyöngyöző, sós vízben kb. két perc alatt puhára főzzük, majd lecsepegtetjük.

A hagymák belsejét óvatosan kivesszük úgy, hogy csak a két külső réteg maradjon. A lyukas belsejű hagymákat olívaolajjal vékonyan kikent, hőálló táltra ültetjük. A kenyérszeleteket a petrezselyemmel együtt turmixban morzsoljuk, és két evőkanálnyit félreteszünk belőle. A maradékhoz hozzáadjuk a kikanalazott hagymabelsőket és azzal is turmixoljuk. Kanállal hozzákeverjük a parmezán felét és az előzetesen, serpenyőben ropogásra pirított szalonnadarabkákat. A töltelékkel sóval, borssal ízesítjük, hozzáadjuk a finomra vágott petrezselymet is és belekanalazzuk a hagymákba. A félretett morzsát összekeverjük a maradék parmezánnal és megszórjuk vele a hagymák tetejét. Az egészet kevés olívaolajjal spricceljük. 200 fokra előmelegített sütőben kb. 30-35 perc alatt megsütjük. Forrón tálaljuk.

Szilvás túrólepény

Hozzávalók: Tészta: 30 dkg liszt, 2 tojás sárgája, 1 ek. porcukor, 2 csomag vaníliás cukor, 15 dkg vaj, 0,5 dl tej, 2,5 dkg élesztő, csipet só, reszelt citromhéj. Töltelék: 50 dkg túró, 1 kg szilva, 20 dkg porcukor, 2 csomag vaníliás cukor, 1/2 csomag vaníliás pudingpor, 2 tojásfehérje, 5 dkg mazsola, reszelt citromhéj. Szóráshoz: 10 dkg darált dió, őrölt fahéj, 1/2 csomag vaníliás pudingpor.

Elkészítése: A langyos, cukros tejben futtassuk fel az élesztőt. A liszthez adjuk hozzá a csipet sót, majd a vajat és az ujjunkkal morzsoljuk össze. Ezután keverjük hozzá a porcukrot, a vaníliás cukrot, a reszelt citromhéjat, majd a tojássárgákat és a felfuttatott élesztőt. Gyors mozdulatokkal gyúrjuk össze, majd vegyük ketté a tésztát



és formáljuk két gombóccá. Ezután tegyük be a hűtőbe, még a töltelékkel elkészítjük. A szilvát alaposan mossuk meg, majd vágjuk félbe és távolítsuk el belőle a magot. A túrot keverjük össze a porcukorral, a vaníliás cukorral, a reszelt citromhéjjal, a pudingporral és a mazsolával. A tojásfehérjéket verjük kemény habbá, majd óvatosan keverjük hozzá a túros masszához. A darált diót keverjük össze a vaníliás pudingporral és ízlés szerinti mennyiségű őrölt fahéjjal. Vegyük ki az egyik tésztagombócot a hűtőből, majd nyújtsuk ki 22x32 cm-es teps méretűre. Ezután helyezük bele a sütőpapírral kibélelt tepsibe. Az előzőleg összekevert diós keveréket egyenletesen szórjuk rá a tésztára, majd kanalazzuk rá a túros töltelékkel, és simítsuk el a tetejét egyenletesen. Ezután rakjuk ki a túros töltelék tetejét a félbevágott szilvaszemekkel. A másik tésztagombócot is vegyük ki a hűtőből, majd lisztezett felületen nyújtsuk ki szintén teps méretűre. Ezután helyezük rá a szilva tetejére úgy, hogy teljesen befedje. Egy ecsettel vékonyan kenjük le a tésztát tejjel, majd egy villával sűrűn szúrkáljuk meg. Melegítsük elő a sütőt, majd helyezük be a tepsit, és közepes hőmérsékleten 30-35 perc alatt süssük szép pirosra. A sütőből kivéve a tepsiben hagyjuk teljesen kihűlni. Tálalás előtt szórjuk meg a sütemény tetejét porcukorral, majd ízlés szerint szeleteljük fel.

Az elsősök szüleinek (1. rész)

Elsőseink eleinte majd szülei vagy nagyszülei kíséretében érkeznek az iskoláig, majd amikor megismerik és megtanulják az útirányt, a többi társukkal tehetik meg az utat naponta. Néha igyekezőn, néha sétálgatva, beszélgetve, nézelődve.

Ha már biztosan nem tevének el és az úttesten is át tudnak kelni, tehát óvatosan közlekednek, akkor a nagymamáknak sem kell aggódni, és örömteli lesz a találkozás újra otthon, és nekik mesélik el először a legizgalmasabb iskolai élményeiket.

Nagyon fontos az iskolakezdetkor a beilleszkedés. Az első hetek, hónapok tapasztalatai döntőek. Az a lényeg, hogy a gyerek megtalálja a helyét az új életformában és a többiek között, vagyis hogy beilleszkedjék közéjük, hogy jól érezze magát az osztályban. Sajnos, ez nem megy mindig könnyen. Az iskolai rend szokatlan, a gyerektársadalom szigorú, s minden gyerek másként igyekszik megnyerni a többiek jóindulatát. Van, aki ügyes és van, aki szerény, van, aki bohóckodik, rosszkodik, vagy nagyon is jól viselkedik, egyszóval mindenki saját személyisége lehetőségeit veti latba a kezdeti beilleszkedéskor. Ez az első szereposztás ideje. A beilleszkedés sikere nemcsak a gyerekektől, hanem a közösségtől és a pedagógustól is függ.

Az elsősök eleinte amiatt izgulnak, hogy, jaj, csak el ne aludjanak! A legtöbb szülő megérti a gyermek aggodalmát, és megismereti az órával, ami egy megbízható segítség. Nemcsak arról gondoskodik, hogy az újdonsült tanuló el ne aludjon, hanem arról is, hogy mindig jusson idő a nyugodt reggelizésre, és ne kapkodással, rohanással kezdődjék a nap. Továbbá arra is jó, hogy megnézhesse a mutatók állását a gyermek, amikor hazaérkezik, figyelhesse, hogy meddig játszhat, mikor kell leülni a leckéhez...

Az iskolakezdettel sok minden megváltozik, nemcsak a gyermek, hanem az egész család életében. Hozzá kell szokni az új ritmushoz, és ez eleinte nem is olyan könnyű. Ha sikerül kialakítani jó időbeosztással a megfelelő munkarendet, amelyben a játéknak és a tanulásnak is van helye, akkor az iskolai tennivalókon túl, egész életre szóló segítséget kap a gyermek.

Vannak gyerekek, akik előszeretettel lapozgatják az, olvasókönyvet, a nevüket is már le tudják írni, sőt már a könyvnek a felét átböngészték, amit a szülők nem jó szemmel néznek, attól félnek, hogy ha előre „tanul”, majd unatkozni fog az iskolában. Az a gyerek, akit érdekelnek a könyvek, a tanszerek, nem fog unatkozni. Ez természetes, hogy kíváncsi és hogy egy kicsit előre ismerkedik a betűkkel, számokkal, a füzetek, tankönyvek jó illatával. Új tudásban, új élményekben azért bőven lesz része az iskolában is.

Amíg csak az egyik gyermek megy iskolába, kényelmesen elfér az asztalnál, de amikor a második gyermek is iskoláskorú lesz, meg kell osztani testvérével az asztalt, vagy örököli a nagyobbtól a kisebb íróasztalát, vagy legjobb esetben kapnak külön szobát íróasztallal együtt.

Jó, ha a gyermek saját maga helyezi el a tanszereit, a régi „kinceseit”. Nagyon lényeges, hogy be lehessen állítani a széket, hogy ne kelljen az asztal fölé görnyedni, és elérhető legyen, a világítás balról jöjjön, és minden tanszernek jusson hely az asztalon, a fiókokban. Tehát olyan legyen, hogy a gyermek szívesen üljön mellé, hiszen barátságot kell kötnie első „munkahelyével” amit ő tart majd rendben, mert az ő saját, külön birodalma.

(Folytatjuk)

Dukai Éva

Apróhirdetések

Magyarkanizsán a Szent István utcában családi ház, utcára néző üzlethelyiséggel eladó.
Mob.: 063/1794-414

Eladó sima kivarrású gobelin berámázva: Páva, Lovas, Szűzanya, és értékes aranyozott rámban tájkép és két virágcsokor.
Tel.: 063-8427-118

Eladó megőrzött babakocsi, valamint 20 colos kerekű kiscbicikli lányoknak.
Mob.: 063/88-59-156

Magyarkanizsán a Homokon kettőszobás lakás eladó. A cím: Gyár utca 30/1.
Mob.: 063/596-729.

Magyarkanizsán garázst vennék vagy bérelnék a Gyár utca (Tvornička) 30-as számú ház közelében.
Mob.: 064/3943-676

Magyarkanizsán ház eladó a piacnál a Tulipán utcában. Két szoba, összkomfort, központi fűtés, három fázis, szárazkapu bejárat.
Tel.: 024/874-287
Mob.: 062/8-464-089

Ház eladó Magyarkanizsán a Köztársaság 26. szám alatt.
Tel.: 024/4877-731

Eladó ágyneműs szekrény, kredenc, asztali puffok, ágykeret, kvarckályha, harmonika, kézi gyümölcsdaráló.
Tel.: 024/4877-731

Magyarkanizsán eladó családi ház nagy portával az egészségházhoz közel. Érdeklődni az esti órákban:
Tel.: 024/4877-545
Napközben: Mob.: 062/789-457

Eladó szecskavágó.
Tel.: 062/1480-601

Törökkanizsa központjában ház eladó: gáz, villany, kábel TV, telefon, stb.
Mob.: 062/854-92-38

Magyarkanizsán rendezett családi ház sürgősen eladó kedvező áron! Azonnal beköltözhet, minden berendezve!
Tel.: 024/487-353
Mob.: 062/1-358-761

Kézi csomózású gyapjúszőnyeg eladó (2,5x3,5 m). Ár megbeszélés szerint!
Mob.: 065/6-227-234

Eladó Magyarkanizsán összkomfortos legalizált ház! (Durmitorska 11).
Tel.: 064/4-241-772;
064/6-198-91

Bálás bükkfa eladó.
Tel.: 024/4877-616

A városközpontban, az első emeleten felújított lakás eladó! Lehet bútorozva is. Sürgős, ár megegyezés szerint.
Tel.: 024/487-3585
Mob.: 064/4-870-116

Eladó jó állapotban lévő íróasztal.
Tel.: 063/853-03-25

Magyarkanizsán ház eladó a Tiszaparton. Nagy kert, sok gyümölcsfa, gáz, központi fűtés, szennyvízelvezetés.
Mob.: 064/873-5065

Magyarkanizsán ház eladó. Városi víz, áram, ásott kút.
Mob.: 063/75-16-071

INGYENES APRÓHIRDETÉS!

Kedves Olvasóink!
Apróhirdetéseiket a kitöltött szelvényvel együtt szerkesztőségünk címére juttassák el:
24427 Tóthfalu, Kossuth utca 4/a

APRÓHIRDETÉS ÚJ KANIZSAI ÚJSÁG

Név:

Cím:

A hirdetés szövege:

Kos (márc. 21. – ápr. 19.)

Mindent elsőprő siker nincs a láthatáron, de kisebb győzelmeket arathat. A szerelemben ne higgyen a szép szavaknak, mert az illetőnek nem kell a szíve, csak a pénzére pályázik.

Bika (ápr. 20. – máj. 20.)

A munkáját előbbre valónak tartja, mint a családtagjait, emiatt konfliktus fenyeget. A panaszuk teljesen jogos, próbáljon nekik is kedvezni, mert fogytán a türelmük.

Ikrek (máj. 21. – jún. 21.)

Hiába vágyik egy romantikus kapcsolatra, a szerelem messzire elkerüli. Rövid életű kalandban viszont nem szenved hiányt, de ott csak a szenvedély és a szexualitás dominál.

Rák (jún. 22. – júl. 22.)

A teljesítőképessége hullámzó, ahogyan a hangulata is. Nehezen boldogul a mindennapi feladataival, nagyon fáradt, és esténként alig várja, hogy visszavonulhasson az otthonába.

Oroszlán (júl. 23. – aug. 22.)

Nagy szüksége lesz a szívósságára, mert olyan feladatot kell megoldania, amely kitartást igényel. Nem fülk a foga a munkához, de a hiúsága nem engedi, hogy visszalépjen.

Szűz (aug. 23. – szept. 22.)

Ne másoktól várjon segítséget, hanem csak saját magára számítsen. Nincs mitől tartania, mert felkészültsége elegendő a feladat megoldásához. A sikert biztosra veheti.

Mérleg (szept. 23. – okt. 22.)

Kedvességével úrrá tud lenni egy kellemetlen helyzetben, ebben az esetben érdemes alkalmazkodnia. Különben sem nehéz engednie, most viszont kimondottan hasznos is.

Skorpió (okt. 23. – nov. 21.)

Egy közeli rokona nehéz helyzete miatt aggodalmaskodik, de az együttérzésen kívül nem sok mindent tehet. A tehetlenség lelkileg rendkívül megviseli, mert segíteni szeretne.

Nyilas (nov. 22. – dec. 21.)

Szerelmi élete olyannyira lefoglalja, hogy alig képes a munkájára összpontosítani. Jó dolog a szerelem, de a feladatait is el kellene végeznie. Vigyázzon, a végletesség nem vezet jóra!

Bak (dec. 22. – jan. 19.)

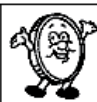
Fogékonyabb a fertőzésekre, legyen körültekintő és tartsa be a higiéniai szabályokat. Ne hajsolja túl magát, s ha szükséges, forduljon orvoshoz! Egészsége mindennél fontosabb.

Vízöntő (jan. 20. – febr. 19.)

Tele van jobbnál jobb ötletekkel, de a bőség zavarában szenved, reális célokat tűzzön ki maga elé. A légvárpítést és az álmodozást most nem engedheti meg magának.

Halak (febr. 20. – márc. 20.)

Az átlagosnál jóval több feladattal kell megbirkóznia, ami komoly stresszel jár, emiatt sok pihenésre lenne szüksége. Csak ügyes szervezés kérdése, hogy meg tudja-e valósítani.

JÓKIVÁNSÁGUNK	NEWTON	↙	RÁTÁMAD	ÉNEKLŐ SZÓCSKA	ALÁBBHAGY A VIHAR	FÉNYEZETT	
	2. RÉSZE		TENISZ SZÖVETSÉG				
1. RÉSZE	K						E
TOLLBAMONDÁS							
...	...						
... APPIA: HÍRES ÚT				KERGETI			
VESZTESÉG				KÖNNYŰ ANGOLUL			
...	...						
...	...		ÉRTÉKESÍT				
...	...		BŐSÉG				
KÁLIUM							
DAL					ELSŐ VÉGE!		
PÁSZTOR					MUZSIKASZÓ		
...	...					MŰLT IDŐ JELE	
...	...					HAS, LATI-NUL (venter)	
HASIMÁDÓ							
VEREM							
...	...				PANEL-RÉSZ!		
... ROBERTO, FOCISTA		
AMPER	!		MEGDICSŐ-ÜLT LÉLEK				
...	...		ZENÉS KEZDET!				
A FEJÉRE, NÉPIES SZÓVAL	PÉNZ A SZLENGBEN					BETŰ KIEJTVE	
...	JAJ-VESZÉKEL					DÉVA FELE!	
...	...						
... MOINES; USA ÁLLAM SZÉKHELYE		
...	...				ITTRIUM		
TÉRÍTÉS NÉLKÜL							





work
force

Hajlandó lenne költözni egy stabil,
jól fizető munkáért?

Szeretne párjával vagy barátaival
együtt dolgozni?

Íme, egy jó lehetőség

Magyarországon!

Különböző **operátori munkákra** keresünk partnercégeinkhez munkavállalókat!

Vajdaság egész területéről várjuk a jelentkezéseket.

A szolgáltatásaink és a magyarországi szállás mindenki számára 100%-ban ingyenes!

Feladatok többek közt:

- Elektronikai és autóiipari termékek összeszerelése
- Illatosító és tisztítószeres csomagolása
- Alapanyagok termelésre való előkészítése

Előnyt jelent:

- Hasonló területen szerzett több éves tapasztalat

Jelentkezővel szembeni elvárásaink:

- Magyar állampolgárság
- Magyar nyelv ismerete írásban és olvasásban
- Utazási, költözési hajlandóság

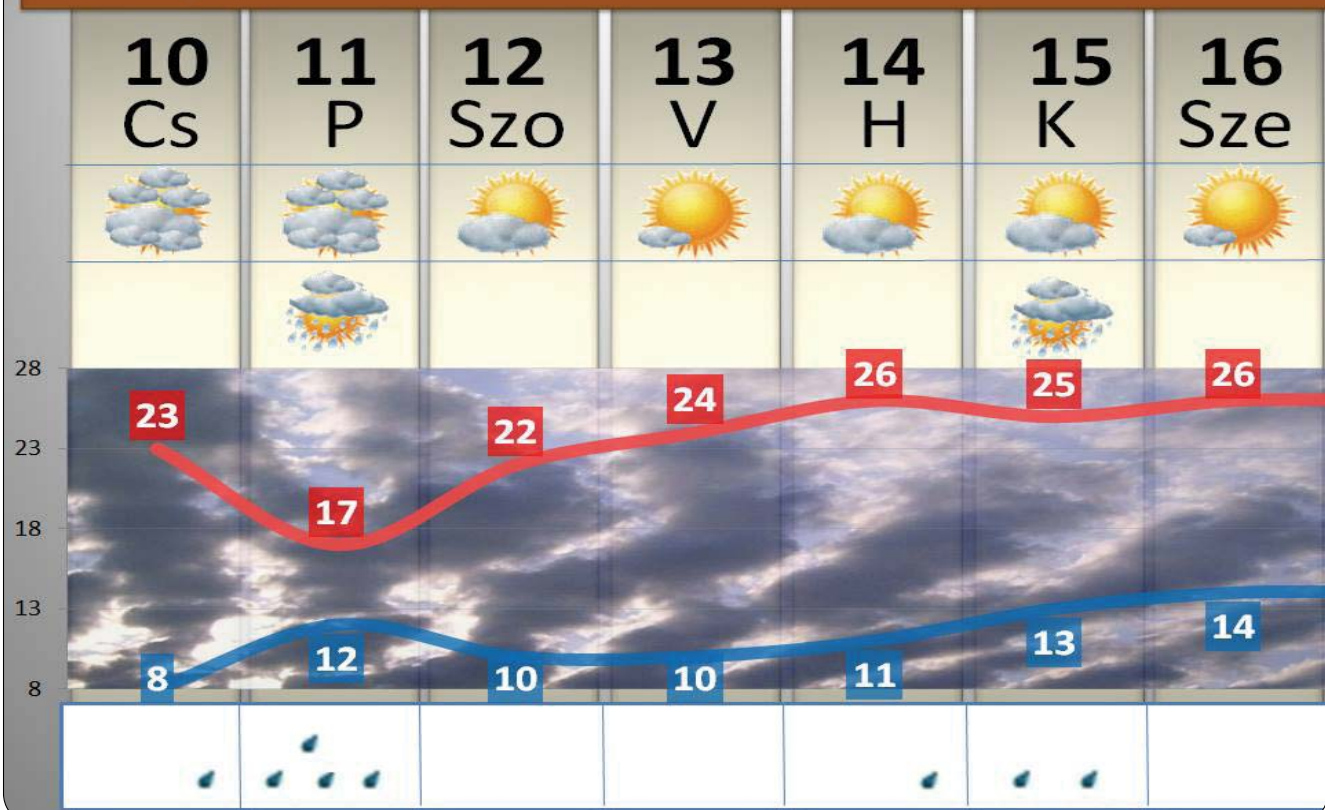
Egyéb információk:

- Munkavégzés helye: magyarországi nagyvárosok
- Bérezés: nettó 400-600 euró + egyéb juttatások és kedvezmények
- Határozatlan idejű munkaviszony
- Hazautazási támogatás

Csoportok, barátok társaságok, párok, pályakezdők és megváltozott munkaképességűek jelentkezését is várjuk!

Amennyiben hirdetésünk felkeltette érdeklődését és megfelel az elvárásoknak kérjük,
küldje el önéletrajzát a munka30310@hrszoftver.hu e-mail címre
vagy jelentkezzen a +381 69 20 30 991-es telefonszámon.

Szeptember



GARANT-COOP

PAPÍR ÉS ÍRÓSZER KIS- ÉS NAGYKERESKEDÉS

- ISKOLASZEREK
- IRODASZEREK
- TANKÖNYVEK
- JÁTÉKOK ÉS AJÁNDÉKTÁRGYAK

Tel/Fax: 024/4-879-359 Mobil: 063/529-204 E-mail: dobor@stcable.net

Magyarkanizsa, Fő utca 7. (az udvarban)

TANKÖNYVEK RENDELHETŐK
A 2015/2016-OS TANÉVRE



ISKOLATÁSKÁK, TOLLTARTÓK,
TANESZEREK NAGY VÁLASZTÉKBAN,
HÁROMHAVI LEFIZETÉSRE

UNIline



AJÁNDÉK VEZETÉKES TELEFON

A leggyorsabb

1000

FELHASZNÁLÓNAK

MINDEN ÚJ ST CABLE
TELEFONSZÁMHOZ



ST CABLE

www.stcable.tv

KERAMIKA
KANJIZA

www.keramikakanjiza.com



KISKERESKEDÉS A GYÁR TERÜLETÉN



Nyitvatartás: 8.00 - 16.00
Szombaton: 8.00 - 13.00
tel: 024 874 449